NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 2. Warszawa, dnia 25 stycznia 1922 r. Rok IV.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 80 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 84 mk. poleconą 99 mk.). Prenumerata kwartalna 400 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 200 mk. Materjał redakcyjny ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerztwa Skarbu", należy kierować do Redakcji, Leszno 5, tel. red. № 16-37, tel. admin. № 276-29.

OD REDAKCJI.

CZASOPISMO „SPRAWY PODATKOWE".

Pojawił się w druku zeszyt 5-7 miesięcznika, poświęconego popularyzacji skarbowości publicznej w Polsce, pod redakcją adwokata, Dr. Rudolfa Langroda, następującej treści:

1) **Ustawa z dn. 16 grudnia 1921 r. o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej.**
2) **Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31/XII-1921 r. w przedmiocie wykonawczych przepisów do ustawy o poborze daniny państwowej z komentarzem i skorowidzem alfabetycznym.**

Podatki bezpośrednie.

24.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 grudnia 1921 r.,

zmieniające §§ 5 i 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1921 r. w przedmiocie określenia ilości komisji szacunkowych dla podatku dochodowego, ich miejsca urzędowania, tudzież rozciągnięcia kompetencji komisji szacunkowych i odwoławczych na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Na mocy artykułu 32 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowych podatkach dochodowym i majątkowym

(Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550), oraz art. 8 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. o objęciu administracji skarbowej przez Ministerstwo Skarbu na ziemiach b. zaboru austrackiego (Dz. P. P. P. Nr. 81, poz. 261) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30-go lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz, 517) w przedmiocie określenia ilości komisji szacunkowych dla podatku dochodowego, ich miejsca urzędowania, tudzież rozciągnięcia kompetencji komisji szacunkowej i odwoławczej na obszarze b. zaboru austrjackiego ulega następującym zmianom:

1) § 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„Na obszar miasta Krakowa utworzy się według dzielnic katastralnych (hipotecznych), trzy odrębne komisje szacunkowe, a mianowicie:

a) jedną dla dzielnic I, III, IV, V, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XIIi,

b) drugą dla dzielnic II, VI, VII, VIII, XIX,

c) trzecią dla dzielnic IX, X, XI, XX, XXI, XXII".

2) § 6 po słowach: „dzielnicy m. Lwowa" uzupełnia się słowami:

„oraz wszystkich trzech komisji na obszar m. Krakowa".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ustaw R. P. Nr. 2 z dn. 14.I—1922, poz. 11).

25.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1921 roku

o unormowaniu wewnętrznej organizacji krajowych komisji podatku zarobkowego z siedzibą w Krakowie i we Lwowie.

Na zasadzie art. 13, 14 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) i art. 7 i 10 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austrjacko-węgierskiej (Dz. P. P. P. № 31, poz. 261) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wymieniona w § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1921 r. w przedmiocie utworzenia Izb skarbowych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 254) krajowa komisja podatku zarobkowego z siedzibą w Krakowie składa się z przewodniczącego w osobie dyrektora Izby skarbowej w Krakowie lub jego zastępcy, oraz z 9 członków i tyluż zastępców.

§ 2. Czterech członków komisji i tyluż zastępców wybiera Rada wojewódzka w siedzibie komisji, z grona płatników podatku zarobkowego w obrębie krakowskiej Izby skarbowej z najmożliwszem uwzględnieniem czterech klas podatku zarobkowego. Aż do czasu jej utworzenia prawo wyboru tych członków i zastępców wykonuje Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie.

Czterech członków komisji i tyluż zastępców mianuje Minister Skarbu na wniosek Dyrektora Izby skarbowej w Krakowie.

Jednego członka komisji i jego zastępcę wybiera Izba Handlowa i Przemysłowa w Krakowie.

§ 3. Krajowa komisja podatku zarobkowego z siedzibą we Lwowie dla obszarów województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego składa się z przewodniczącego w osobie dyrektora Izby skarbowej we Lwowie lub jego zastępcy oraz z 22 członków i tyluż zastępców.

Czterech członków i tyluż zastępców wybiera Rada wojewódzka we Lwowie, zaś po 3 członków i tyluż zastępców Rady wojewódzkie stanisławowska i tarnopolska z grona płatników podatku zarobkowego w obrębie odnośnego województwa z najmożliwszem uwzględnieniem czterech klas podatku zarobkowego. Aż do czasu utworzenia Rad wojewódzkich powołuje wszystkich tych 10 członków i ich zastępców Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie.

Dziesięciu członków komisji i tyluż zastępców mianuje Minister Skarbu na wniosek Izby skarbowej we Lwowie.

Po jednym członku komisji i jego zastępcy wybierają Izby Handlowe i Przemysłowe we Lwowie i w Brodach.

§ 4. Czas trwania funkcji członków i zastępców dotychczasowej krajowej komisji podatku zarobkowego we Lwowie, o ile zostali wybrani lub zamianowani z okręgów województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz przez Izby Handlowe i Przemysłowe we Lwowie i w Brodach, przedłuża się nadal.

Celem uzupełnienia składu komisji do unormowanej powyżej ilości 22 członków i ich zastępców należy potrzebną ilość członków i ich zastępców uzupełnić przez wybór względnie zamianowanie w trybie wyżej wskazanym.

§ 5. Dla przygotowania spraw mogą obie krajowe komisje wyłonić potrzebną ilość podkomisji.

Co do sposobu wybierania i mianowania członków i zastępców obu krajowych komisji, postępowania przy zwoływaniu komisji i sposobu ich urzędowania, zakresu działalności, tudzież co do praw i obowiązków przewodniczącego i członków komisji mają zastosowanie odnośne postanowienia działu I austr. ustawy z dnia 25 października 1896 r. o bezpośrednich podatkach osobistych (austr. Dz. Ust. P. z 1896 r. (Nr. 220) w brzmieniu noweli z dnia 23 stycznia 1914 r. (austr. Dz. Ust. P. z 1914 r. Nr. 13) wraz z odnośnemi rozporządzeniami wykonawczemi, wydanemi do tych ustaw.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z 14/I—1922 r., Nr. 2, poz. 14).

Danina państwowa.

26.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę płatników daniny państwowej, wymienionych w art. 2 cz. II ustawy z dnia 16 grudnia 1921 r. Dz. U. R. Z. Nr. 1 z roku 1922, poz. 1 (osoby prawne, obowiązane do publicznego składania sprawozdań), w art. 2 cz. VII (osoby fizyczne i prawne, prowadzące kopalnie ropy, rafinerję i fabryki olejów mineralnych, fabryki gazoliny tudzież przedsiębiorstwa tłoczenia i magazynowania ropy), oraz płatników wszystkich kategorji daniny, o ile jej kwota przenosi 100.000 marek, że stosownie do postanowienia art. 48 powołanej ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej prośby o ulgi, odroczenia lub rozłożenia na raty daniny należy wnosić do właściwej władzy podatkowej I instancji w ciągu dni 30-tu, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy o daninie państwowej.

Ponieważ ogłoszenie rozporządzenia wykonawczego nastąpiło w dniu 7 stycznia 1922 r., przeto termin wnoszenia próśb upływa 6 lutego r. b.

Prośby spóźnione odrzuca się.

Wszelkie inne prośby o ulgi, odroczenie i rozłożenie na raty należy składać właściwym komisjom obywatelskim.

(Monitor Polski Nr. 12—1922 r.).

Przepisy celne.

27.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 grudnia 1921 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dn. 10 maja 1920 r. w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym.

Na zasadzie art. 15 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r., o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10 maja 1920 r. w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 262) otrzymuje następujące brzmienie:

„Strony, w których interesie i na których prośbę urząd celny dokonuje odprawy towarów poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym, obowiązane są do uiszczenia opłaty w wysokości 25 mk. za godzinę, licząc część godziny za całą, na rzecz każdego z urzędników celnych, dokonujących odprawy, w połowie zaś tej kwoty na rzecz każdego z zatrudnionych przy odprawie pomocniczych funkcjonarjuszów celnych, z tem jednak ograniczeniem, iż opłata za czynności uskutecznione w jednym dniu nie może przewyższać kwoty 75 mk. na osobę jednego urzędnika, względnie 35 mk. 50 fen. na osobę jednego pomocniczego funkcjonarjusza celnego. Na czas pobierania przez funkcjonarjuszów państwowych dodatku drożyźnianego ustanawia się uzupełnienie powyższych opłat w wymiarze ustalonym dla uzupełnienia djet normalnych“

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dn. 24 lutego 1921 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów celnych, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 158).

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. Nr. 106 z d. 30/XII—1921 r., poz. 779).

28.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 18 grudnia 1921 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r., zarządza się poniżej wyszczególnione zmiany w rozporządzeniu Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314):

§ 1. Artykuł 9 powołanego wyżej rozporządzenia uchyla się.

§ 2. Artykuł 10 tegoż rozporządzenia uzupełnia się poniższemi dwoma postanowieniami:

„15) ryby, foki, wieloryby i inne zwierzęta morskie, złowione bezsprzecznie przez rybaków polskich lub gdańskich lub też przez załogi statków polskich i gdańskich, oraz przetwory z tych stworzeń, wytworzone bezsprzecznie na morzu. Wyjęte z pod tego zwolnienia są małże i skorupiaki, złowione na obcych wodach przybrzeżnych. Warunki, potrzebne do uzyskania zwolnienia od cła, zawarte będą w osobnym regulaminie.

16) materjały, używane do budowy, do naprawy lub do wyposażenia samolotów, statków rzecznych i morskich, w przemyśle budowy samolotów i statków na obszarze Polski i Wolnego Miasta Gdańska, z wyjątkiem urządzeń kajutowych i kuchennych. Wyłączone od tej ulgi są statki dla żeglugi na jeziorach i rzekach, służące celom luksusowym. Przepisy celem przeprowadzenia tego postanowienia zawarte będą w osobnym regulaminie“.

§ 3. Ustęp 2 art. 16 tegoż rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Zażalenie przeciw postępowaniu przy odprawie celnej i przeciw niewłaściwemu stosowaniu taryfy celnej, należy zgłaszać protokularnie zaraz przy ocleniu. Pozatem jest zażalenie takie dopuszczalne w przeciągu 30 dni od chwili oclenia, o ile tożsamość towaru reklamowanego z towarem oclonym zostanie niewątpliwie udowodniona. Przeprowadzenie wobec właściwej władzy celnej dowodu tożsamości towaru, która winna być stwierdzona urzędownie, należy do żalącego się“.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 11 stycznia 1922 r.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. Ust. R. P. z roku 1922, Nr. 2, poz. 12).

29.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1921 r.

w sprawie statystyki celnej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464), Rada Ministrów zarządza, co następuje:

I. Towary, podlegające zgłoszeniu.

§ 1. Towary i inne przedmioty, przywożone i wywożone przez granicę polskiego obszaru celnego, oraz przewożone przez polski obszar celny (transito) podlegają obowiązkowi zgłoszenia dla celów statystyki celnej.

§ 2. Od obowiązku zgłoszenia statystycznego wolne są:

1) Towary i przedmioty w ilości poniżej 250 gr., niepodlegające ocleniu.

2) Środki płatnicze, tak krajowe, jak i zagraniczne, z wyjątkiem monet złotych i srebrnych.

3) Papiery wartościowe.

4) Krajowe towary, przewożone z polskiego obszaru celnego przez zagraniczny obszar celny do innych miejscowości na polskim obszarze celnym.

5) Towary i przedmioty, przewożone przez polski obszar celny pocztą, oraz w ruchu podróżnych.

6) Towary, mylnie przywiezione do polskiego obszaru celnego, statystycznie niezgłoszone w przywozie, które wprost lub po krótkiem przechowaniu ich w składach granicznych wracają z powrotem zagranicę.

7) Towary mylnie wywiezione z polskiego obszaru celnego, niezgłoszone statystycznie w wywozie, a wracające z powrotem do polskiego obszaru celnego.

8) Produkty rybołóstwa polskich rybaków, uzyskane z wód wzdłuż własnego wybrzeża morskiego lub na nadgranicznych rzekach lub wodach.

9) Produkty gospodarstw, przeciętych linją celną, oraz przedmioty i narzędzia gospodarcze, związane z prowadzeniem tych gospodarstw.

10) Zwierzęta domowe, pędzone na paszę lub do wykonywania chwilowych robót, jakoteż przychówek z tych zwierząt, oraz masło i ser.

11) Przedmioty, przeznaczone do bezpośredniego użytku zwierzchników państw obcych, podczas ich chwilowego pobytu, oraz przedmioty uwierzytelnionych zastępców dyplomatycznych obcych państw.

12) Przybory urzędowe, jako to: flagi, godła, pieczęcie i druki, przeznaczone dla uwierzytelnionych na obszarze celnym zastępców dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych.

13) Przedmioty, niezbędnie potrzebne przy rokowaniach, rozprawach, dochodzeniach i innych urzędowych czynnościach władz publicznych.

14) Ordery i medale wystawowe, nadane przez rządy państw zagranicznych.

15) Wzory i próby towarów, nienadające się do innego użytku.

16) Przedmioty używane, które podróżni, funkcjonarjusze publicznych zakładów przewozowych, woźnice, flisacy i lotnicy mają przy sobie do swego osobistego użytku, oraz wykonywania zawodu; żywność i lekarstwa, potrzebne w czasie podróży, o ile przedmioty te pod względem jakości i ilości odpowiadają potrzebie i stosunkom osób podróżujących.

17) Środki przewozowe, wprowadzone do czasowego użytku, jako to: wagony kolejowe, wozy, statki, samochody, rowery i samoloty, wraz z przedmiotami, służącemi do ich wewnętrznego urządzenia lub potrzebnemi do utrzymania ich w ruchu, jakoteż inne środki transportowe, jak taczki, kosze, putnie i t. p., uprząż i okrycia zwierząt wierzchowych, pociągowych i jucznych, o ile te środki i przedmioty były już używane i służą wyłącznie do przewozu lub przenoszenia towarów.

18) Trumny ze zwłokami, urny z popiołami zwłok, wraz z należącemi do nich wieńcami i kwiatami; wieńce, kwiaty, oraz przedmioty, przeznaczone do utrzymania lub ozdoby grobów.

19) Zabytki starożytności, dzieła sztuki, oraz środki i preparaty naukowe, przeznaczone do zbiorów publicznych i zakładów naukowych.

20) Materjał budowlany, przybory, potrzebne do utrzymania ruchu i wogóle do wykonania służby na położonych przy linji celnej, drogach łącznikowych i stacjach kolei zagranicznych.

Następujące towary i przedmioty pod warunkiem, iż zostały zwolnione od cła:

21) Ruchomości używane osób przesiedlających się do polskiego obszaru celnego po dłuższym pobycie zagranicą.

22) Wyprawy ślubne osób, które wskutek zawrcia związku małżeńskiego z osobą na polsikm obszarze celnym stałe zamieszkałą, przesiedlają się do tego obszaru.

23) Przedmioty używane, otrzymane w spadku.

24) Rzeczy, przeznaczone do własnego użytku pogorzelców, osób dotkniętych powodzią lub poszkodowanych wskutek innych klęsk elementarnych, jako to: środki spożywcze, ubrania, sprzęty domowe, przedmioty, służące do odbudowy lub prowadzenia gospodarstwa, tudzież rzeczy niezbędnie potrzebne do celów akcji ratowniczej, prowadzonej przez zagraniczne organizacje filantropijne.

25) Opakowania zewnętrzne i wewnętrzne, jako to: beczki, skrzynie, kufry, butle żelazne, kosze, flaszki, worki i t. p., wywożone zagranicę, jeśli mają wrócić z powrotem do kraju, oraz opakowania, wracające zagranicę.

26) Opakowania zewnętrzne i wewnętrzne, jako to: beczki, butle żelazne, worki i t. p., które nadchodzą z zagranicy do kraju, jeżeli wywiezione zostaną napowrót zagranicę, oraz opakowania, wracające zagranicę

II. Obowiązek zgłoszenia.

§ 3. Zobowiązanym do statystycznego zgłoszenia jest ten, kto w chwili powstania obowiązku zgołszenia uprawniony jest do rozporządzenia towarem.

§ 4. Obowiązek zgłoszenia statystycznego powstaje:

1) W przywozie jednocześnie ze zgłoszeniem do ostatecznej odprawy celnej.

2) W wywozie:

a) za pośrednictwem publicznych zakładów przewozowych w chwili nadania przesyłki do transportu;

b) za pośrednictwem poczty w wolnym obrocie, oraz w przypadku pośredniczenia poczty w celnym obrocie warunkowym w chwili nadania przesyłki w pocztowym urzędzie nadawczym;

c) w innym wywozie w chwili zgłoszenia towaru do ostatecznej odprawy celnej.

3) W przewozie jednocześnie ze zgłoszeniem do odprawy celnej w urzędzie wejściowym.

§ 5. Za uprawnionego do rozporządzenia towarem, uważa się nadawcę, bądź wymienionego w liście przewozowym odbiorcę towaru, bądź tego, który swoje uprawnienie do rozporządzenia towarem udowodni wykupionym kolejowym listem przewozowym, morskim listem przewozowym lub prawomocną cesją; w wypadkach, wymienionych w § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dn. 26 stycznia 1920 r. w sprawie przepisów kolejowych agencji (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 67) kolejowe agencje celne.

§ 6. Zgłaszający odpowiada za prawdziwość i wyczerpującą dokładność zgłoszenia.

III. Urzędy zgłoszenia.

§ 7. W przywozie zgłoszenia statystyczne złożyć należy w tym urzędzie celnym, w którym nanstępuje ostatecznan odprawa celna.

§ 8. W wywozie za pośrednictwem publicznych zakładów przewozowych kartę zgłoszenia statystycznego złożyć należy już w chwili nadania przesyłki do transportu i dołączyć do listu przewozowego. Karta ta towarzyszy towarowi do urzędu celnego wyjściowego.

W wywozie pocztą w wolnym obrocie oraz w przypadku pośredniczenia poczty w celnym obrocie warunkowym kartę zgłoszenia statystycznego złożyć należy w pocztowym urzędzie nadawczym. Karta ta dołączona zostaje do przesyłki pocztowej i towarzyszy jej do urzędu celnego wyjściowego. W innym wywozie zgłoszenie statystyczne złożyć należy w urzędzie celnym, dokonującym ostatecznej odprawy.

§ 9. W przywozie i wywozie w ruchu powietrznym zgłoszenie statystyczne złożyć należy organowi celnemu na stacji lotniczej.

§ 10. W przewozie przez polski obszar celny (transito) kartę zgłoszenia statystycznego złożyć należy w urzędzie celnym wejściowym. Karta ta dołączona zostaje do dokumentów celnych i towarzyszy towarowi do urzędu celnego wyjściowego.

IV. Sposób zgłoszenia.

§ 11. Zgłoszenie wymienione w § 1 następuje w regule pisemnie; w przypadkach przewidzianych w § 18 ustnie.

§ 12. Zgłoszenie pisemne następuje przez wypełnienie i złożenie przepisanej dla danego kierunku i obrotu karty zgłoszenia statystycznego według dołączonych wzorów (Załącznik 1—9).

I. Wolny obrót.

1) W przywozie w wolnym obrocie karty według wzoru Nr. 1 barwy białej;

2) w wywozie towarów krajowych w wolnym obrocie karty według wzoru Nr. 2 barwy czerwonej;

3) w wywozie towarów zagranicznych w wolnym obrocie karty według wzoru Nr. 3 barwy bronzowej;

4) w wywozie pocztą w wolnym obrocie karty według wzoru Nr. 4 barwy różowej.

II. Obrót warunkowy.

5) W przywozie w obrocie warunkowym karty według wzoru Nr. 5 barwy fioletowej;

6) w powrotnym wywozie w obrocie warunkowym karty według wzoru Nr. 6 barwy zielonej;

7) w wywozie w obrocie warunkowym karty według wzoru Nr. 7 barwy niebieskiej;

8) w powrotnym przywozie w obrocie warunkowym karty według wzoru Nr. 8 barwy żółtej.

III. Przewóz.

9) W przewozie przez polski obszar celny (transito) karty według wzoru Nr. 9 barwy popielatej.

§ 13. Przez wolny obrót należy rozumieć obrót towarów poddanych zwykłej odprawie celnej (nie warunkowej) z wyjątkiem towarów odprawianych w obrocie pogranicznym.

Towary te w przywozie należy zgłaszać na karcie Nr. 1, w wywozie na karcie Nr. 2 lub 3. Na karcie Nr. 2 zgłaszać należy tylko towary pochodzenia krajowego, t. j. towary wytworzone, przerobione lub obrobione w kraju, na karcie Nr. 3 — wszystkie towary pochodzenia zagranicznego, t. j. wytworzone, przerobione lub obrobione zagranicą.

Towary zagraniczne, przywiezione do kraju, a następnie wywożone zagranicę należy zawsze zgłaszać na karcie Nr. 3.

Towary wywożone pocztą w wolnym obrocie zgłaszać należy na karcie Nr. 4.

§ 14. Przez obrót warunkowy rozumieć należy obrót wszystkich tych towarów, które poddane zostają odprawie celnej warunkowej. Obrót ten obejmuje: 1) obrót czasowy i 2) obrót dla uszlachetnienia.

1) Obrót czasowy obejmuje towary, przywożone do polskiego obszaru celnego lub wywożone zeń czasowo i mające powrócić w stanie niezmienionym, np. towary przywożone do przejściowego użytku, do wypróbowania na niepewną sprzedaż, na wystawy i mające powrócić zagranicę w stanie niezmienionym.

2) Obrót dla uszlachetnienia obejmuje towary przywożone lub wywożone celem poddania ich pewnemu ściśle określonemu procesowi przerobu, obrobienia, naprawy lub udoskonalenia z zamiarem powrotu, a więc np. narzędzia wysyłane zagranicę (obrót bierny) do naprawy i mające po dokonanej naprawie wrócić do kraju; przędza jedwabna do barwienia, drzewo do polerowania i t. d. Tak samo towary przywożone do kraju celem uszlachetnienia (obrót czynny) z przeznaczeniem powrotu po dokonanem uszlachetnieniu.

Towary te należy zgłaszać w przywozie w obrocie warunkowym na karcie Nr. 5, w powrotnym wywozie na karcie Nr. 6; w wywozie w obrocie warunkowym na karcie Nr. 7, powrotnym przywozie na karcie Nr. 8.

§ 15. Przez przewóz należy rozumieć przewóz towarów z zagranicy przez polski obszar celny do zagranicznego obszaru celnego. Przewóz ten zgłosić należy na karcie Nr. 9.

Zgłaszanie statystyczne transitu uprzywilejowanego, idącego z Niemiec do Niemiec przez polski obszar celny, w myśl art. 89 Traktatu Wersalskiego, zostanie określone odrębnem rozporządzeniem.

§ 16. Zgłoszenie pisemne winno być złożone tylko na urzędowych kartach zgłoszenia, wydanych przez Główny Urząd Statystyczny. Karty te za opłatą ustanowioną przez Główny Urząd Statystyczny, będą sprzedane w urzędach celnych, pocztowych i kolejowych.

§ 17. Zgłoszenie winno być zupełne i wyczerpujące. Wypełnienie karty winno nastąpić wyraźnie i w ten sposób (drukiem, atramentem lub ołówkiem chemicznym), by nie ucierpiała na tem trwałość pisma.

§ 18. Zgłoszenie ustne następuje:

1) w ruchu podróżnych, odnośnie do towarów odprawianych w obrocie wolnym;

2) w obrocie pogranicznym, tak odnośnie do towarów poddanych odprawie zwykłej, jak i odprawie warunkowej;

3) w przywozie towarów pocztą w wolnym obrocie;

4) pozatem w innym przywozie w obrocie wolnym towarów, dla których odprawa następuje ustnie w myśl przepisów celnych, jednakowoż tylko w tych przypadkach, w których wystawionym zostaje kwit celny.

§ 19. Przez obrót pograniczny rozumieć należy obrót towarów w ruchu pogranicznym, t. j. towarów przewożonych w niewielkich ilościach przez mieszkańców pogranicza i przeznaczonych dla konsumcji w pograniczu. Z obrotu pogranicznego wyjęte są towary handlowe prowadzone w większych ilościach, materjały i narzędzia dla fabryk lub innych zakładów przemysłowych, czynnych w strefie pogranicznej, oraz wytwory tychże; wszelkie transporty prowadzone za pośrednictwem publicznych zakładów przewozowych.

§ 20. Przy zgłoszeniu ustnem strona obowiązana jest podać urzędowi celnemu dane, potrzebne do wystawienia tryplikatu kwitu celnego lub do spodządzenia notatki w rejestrze statystycznym.

§ 21. W przywozie przy zgłoszeniu ustnem towarów, dla których wystawionym zostaje kwit celny, urząd celny sporządza tryplikat kwitu celnego, służący jako zgłoszenie statystyczne, wypisując w nagłówku tryplikatu, czy przywóz nastąpił w ruchu podróżnych, w obrocie pogranicznym, czy pocztą.

W przywozie towarów, dla których urząd celny nie wystawia kwitu celnego, urząd celny sporządza na podstawie ustnego zgłoszenia strony w rejestrze statystycznym notatkę według wzoru Nr. 10 (załącznik 10), wypisując w nagłówku, czy przywóz nastąpił w ruchu podróżnych w obrocie pogranicznym, czy pocztą.

§ 22. W wywozie w ruchu podróżnych oraz w wywozie w obrocie pogranicznym urząd celny sporządza w rejestrze statystycznym notatkę statystyczną według wzoru Nr. 11 (załącznik 11), wypisując w nagłówku karty, czy wywóz nastąpił w ruchu podróżnych, czy w obrocie pogranicznym.

§ 23. Przy przywozie na wolne składy należy zgłoszenie stastystyczne towaru uskutecznić dopiero przy wyjściu towaru z wolnego składu stosownie do przeznaczenia towaru. Przy wyjściu z wolnego składu do wolnego obrotu należy zgłosić towar na karcie Nr. 1, przy wyjściu do obrotu warunkowego na karcie Nr. 5, przy wyjściu z obszaru celnego (transito) na karcie Nr. 9.

Minister Skarbu upoważniony jest do wydania w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym — specjalnych przepisów dotyczących rejestracji ruchu składowego.

§ 24. Przedmiotem jednego zgłoszenia (pisemnego lub ustnego) może być tylko ta ilość towarów, która odprawiona zostaje przez urząd celny za jednym dokumentem celnym; w wywozie za pośrednictwem publicznych zakładów przewozowych oraz pocztą — ta ilość towarów, która zostaje nadaną do transportu za jednym dokumentem przewozu.

§ 25. Na jednym wierszu podłużnym karty statystycznej wpisane mogą być tylko towary jednego i tego samego rodzaju, przy których odpowiedzi w rubrykach wyszczególnionych w nagłówku odnośnych kart brzmią tak samo.

§ 26. Jeżeli jedna przesyłka składa się z kilku sztuk (collo), znajdujące się w nich towary mogą być razem złączone i zgłoszone wspólnie na jednym wierszu podłużnym, o ile dla towarów tych rubryki wyszczególnione w nagłówku odnośnych kart wypełnia się tak samo.

V. Treść zgłoszenia.

§ 27. Treść zgłoszenia statystycznego widoczna jest z załączonych wzorów kart statystycznych oraz notatek statystycznych, stanowiących składową część niniejszego rozporządzenia.

§ 28. Strony wypełniają wszystkie rubryki karty statystycznej z wyjątkiem rubryki „nazwa i pozycja rejestru celnego" (numer nadawczy na karcie Nr. 4), wypełnianej przez urząd celny (pocztowy).

§ 29. Wypełnienie rubryki „ilość i rodzaj sztuk lub środków transportowych oraz cechy i numery tychże" winno w ten sposób nastąpić, by widocznem było w jakich sztukach lub środkach transportowych znajdują się poszczególne rodzaje towarów.

§ 30. Jako pozycję taryfy celnej należy podać liczbę pozycji głównej i pobocznej (poddziałowej), pod które w taryfie towar podpada.

§ 31. Jako nazwę taryfy celnej podać ściśle i wyczerpująco handlową nazwę towaru, (konie, owce, pszenicę, żyto i t. d.) i unikać ogólnikowych określeń (bydło, zboże, materjały chemiczne i t. d.).

§ 32. Jako ilość towaru należy zgłaszać w regule wagę towaru, tam zaś, gdzie taryfa celna żąda podania ilości sztuk należy zgłosić ponadto także i ilość sztuk. Wyjątek stanowią zwierzęta żywe, które zgłosić należy tylko wedle ilości sztuk. W przypadkach, w których taryfa celna nie wymaga ustalenia wagi, ustalenie wagi przez urząd celny następuje na podstawie zgłoszenia strony. Jako waga towaru ma być podana waga, żądana w deklracji celnej, przyczem w każdym przypadku należy zaznaczyć w następnej rubryce, czy jest to waga: 1) brutto, 2) netto, czy 3) bez opakowania. O ile waga podana została brutto, należy podać rodzaj opakowania wewnętrznego.

§ 33. Główny Urząd Statystyczny upoważniony jest do ogłoszenia statystycznego wykazu towarów, służącego za podstawę zgłoszeń statystycznych, w ramach taryfy celnej. Po ogłoszeniu wykazu statystycznego towarów należy zgłaszać nazwę towarów według tegoż wykazu, natomiast pozycja taryfy celnej winna być uzupełnioną przez pozycję wykazu.

§ 34. Przy zgłaszaniu wartości towarów należy przestrzegać następujących przepisów:

1) w przywozie i wywozie należy podać cenę fakturową z potrąceniem z konta loco na polskiej granicy cel-

nej w walucie, w jakiej nastąpi rzeczywiste wyrównanie rachunku.

O ile cena fakturowa umówioną została loco w miejscowości znajdującej się na polskim obszarze celnym, należy w przywozie z ceny fakturowej odjąć wszystkie wydatki łożone na towar od granicy (krajowe opłaty celne, koszty transportu i ubezpieczenia towaru i t. d.); naodwrót, o ile cena fakturowa umówioną została loco w miejscowości zagranicznej należy w przywozie do ceny fakturowej doliczyć wydatki łożone na towar od tej miejscowości do polskiej granicy celnej.

W wywozie, o ile cena fakturowa umówioną została loco w miejscowości na polskim obszarze celnym, należy doliczyć do ceny fakturowej wydatki łożone na towar od tej miejscowości do polskiej granicy celnej; naodwrót, jeżeli umówioną została loco w miejscowości zagranicznej, należy z ceny fakturowej potrącić wszystkie wydatki łożone na towar od granicy polskiej do tej miejscowości.

Krajowe opłaty celne należy zawsze potrącić z ceny fakturowej, o ile cena fakturowa umówioną została łącznie z temi opłatami.

2) O ile cena fakturowa jest nieznaną, należy tak w przywozie jak i wywozie podać cenę towaru w kraju przeznaczenia z wyłączeniem wydatków łożonych na towar od polskiej granicy celnej (w przywozie cenę towaru w kraju z wyłączeniem krajowych opłat celnych, kosztów transportu i ubezpieczenia od granicy do miejsca przeznaczenia; w wywozie cenę towaru w kraju przeznaczenia z wyłączeniem wydatków łożonych na towar od granicy do miejsca przeznaczenia).

Krajowe opłaty celne należy zawsze odliczyć od ceny miejsca przeznaczenia.

3) W przewozie przez polski obszar celny należy zgłaszać wartość towaru według faktury lub według listu przewozowego.

§ 35. O ileby w przypadkach wyjątkowych ustalenie wartości według powyższych zasad okazało się niemożliwe, należy podać cenę giełdową lub cenę rynkową towaru w kraju.

§ 36. Jako wartość towaru w obrocie dla uszlachetnienia należy podać cenę kosztów produkcji z dostawą towaru do granicy celnej.

Przy wywozie lub przywozie towaru dla uszlachetnienia należy przeto podać cenę kosztów produkcji towaru nieuszlachetnionego z dostawą do granicy celnej; przy powrotnym przywozie lub wywozie cenę kosztów produkcji towaru uszlachetnionego z dostawą do granicy celnej. Jako wartość dokonanego uszlachetnienia należy podać cenę kosztów uszlachetnienia z dostawą do granicy celnej. Przy powrotnym wywozie przedmiotu naprawionego w kraju, należy przeto podać koszt naprawy przedmiotu oraz koszt transportu i ubezpieczenia tego przedmiotu do granicy celnej; przy powrotnym przywozie towaru przerobionego zagranicą, należy podać koszt przerobów oraz koszt transportu i ubezpieczenia do granicy celnej.

§ 37. Jako kraj pochodzenia podać należy kraj produkcji, t. j. ten kraj, wktórym towar został wytworzony, obrobiony lub przerobiony w tym stanie, w jakim nadszedł do polskiego obszaru celnego; w przywozie powrotnym towarów uszlachetnionych — kraj, który dokonał uszlachetnienia.

Gdy kraj produkcji jest nieznany, podać należy jako kraj pochodzenia pierwszy znany kraj wysyłki, t. j. ten kraj, z którego towar pierwotnie został wysłany. Krajów przechodnich, t. j. krajów przez które towar przewożono tranzytem, choćby z przeładowaniem lub przekartowaniem kolejowem, nie należy podawać.

§ 38. Jako kraj przeznaczenia podać należy kraj przypuszczalnej konsumcji, t. j. ten kraj, w którym towar ostatecznie będzie zużyty; w wywozie dla uszlachetnienia —kraj, w którym uszlachetnienie ma nastąpić.

Gdyby kraj ten był nieznany, należy podać ostatni kraj znany, do którego przesyłka jest skierowana.

§ 39. Przy określaniu kraju pochodzenia i przeznaczenia należy posługiwać się klasyfikacją krajów podaną w załączonym wykazie (załącznik Nr. 12), o ileby towar pochodził z jakiegoś kraju innego nieobjętego wykazem; względnie był do takiego kraju przeznaczony, należy podać dokładną nazwę tegoż.

§ 40. W obrocie warunkowym (na kartach Nr 5, 6, 7, 8) należy podać, czy towar należy do obrotu czasowego czy do obrotu dla uszlachetnienia. W pierwszym przypadku należy wymienić przeznaczenie towaru (do czasowego użytku, na niepewną sprzedaż, do wypróbowania na wystawę i t. d.) w drugim przypadku należy podać wyczerpująco rodzaj uszlachetnienia, a więc opisać istotne znamiona procesu przerobu, obrobienia, naprawy lub udoskonalenia, któremu towar ma być poddany, względnie został poddany (polerowanie, barwienie, zmielenie, naprawy i t. d.).

§ 41. Pytanie (na karcie 3 i 9), czy towar w czasie od przywozu do wywozu należał do krajowca należy potwierdzić wówczas, jeżeli w czasie od przywozu do wywozu towar był własnością osoby mieszkającej lub mającej swój zakład handlowy lub przemysłowy w kraju. W innym przypadku należy pytaniu zaprzeczyć.

VI. Opłata statystyczna.

§ 42. Od każdego zgłoszenia statystycznego zgłaszający obowiązany jest uiścić opłatę statystyczną przez nalepienie na karcie marki statystycznej specjalnie w tym celu ustanowionej.

§ 43. Przy ustnem zgłoszeniu uiszczenie opłaty statystycznej następuje przez oddanie marki statystycznej urzędowi celnemu, który marki te nalepi na tryplikacie kwitu celnego, sporządzonym w obecności stron.

§ 44. Marki statystyczne nabyć można w każdym urzędzie pocztowym, celnym i kolejowym.

§ 45. Podstawą wymiaru opłaty statystycznej jest w regule waga surowa towaru, przy zwierzętach żywych ilość sztuk.

Najniższy wymiar opłaty statystycznej uiszczanej od jednego zgłoszenia wynosi 5 mk.

§ 46. Opłatę wysokości 5 mk. uiszcza się od każdych 200 kg., jeśli treścią zgłoszenia są towary nieopakowane; od każdych 100 kg., jeśli treścią zgłoszenia są towary opakowane w zupełności lub częściowo. Od ułamków powyższych ilości opłaca się pełną należność.

§ 47. Przy zwierzętach żywych opłata statystyczna wymierzoną zostaje od sztuki w następującej wysokości:

Konie i bydło rogate — 20 mk.
Owce i świnie — 10 mk.
Wszelkie ptactwo — 5 mk. od 2-ch sztuk.
Inne zwierzęta żywe — 5 mk. od sztuki.

§ 48. Od opłaty statystycznej wolne są:

1) towary niepodlegające zgłoszeniu,

2) towary przewożone przez polski obszar celny (transito),

3) towary zgłaszane w ruchu podróżnych,

4) towary zgłaszane w obrocie pogranicznym,

5) towary przywożone pocztą.

§ 49. Opłata statystyczna służy do pokrycia kosztów statystyki handlu zagranicznego.

Minister Skarbu upoważniony jest w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym podwyższać opłatę statystyczną do tej wysokości, by dochód z tej opłaty pokrywał koszty statystyki celnej.

VII. Obowiązki zakładów przewozowych.

§ 50. Każdy publiczny zakład przewozowy jak również każdy przedsiębiorca, który trudni się przewożeniem towarów drogami lądowemi lub wodą, może przyjąć towary, podlegające zgłoszeniu, do wywozu zagranicę celną, względnie gdy dopiero w ciągu przewozu dowie się, iż towary te przeznaczone są do wywozu zagranicę celną, może je dalej przewozić, tylko pod warunkiem, iż do listu przewozowego dołączoną jest karta zgłoszenia statystycznego odpowiadająca przepisom i zaopatrzona opłatą statystyczną w przepisanej wysokości.

§ 51. Zakłady oraz osoby wymienione w § 50 obowiązane są badać tylko:

a) czy towar zgłoszony został na formularzu przepisanym,

b) czy wszystkie rubryki formularza zostały dokładnie wypełnione,

c) czy treść zgłoszenia statystycznego zgodna jest z treścią dokumentów przewozowych,

d) czy uiszczoną została opłata statystyczna w przepisanej wysokości.

§ 52. Dokonane sprawdzenie potwierdza odnośny funkcjonarjusz pieczęcią urzędu, względnie zakładu.

§ 53. Karty statystyczne dołączone zostają do dokumentów przewozowych i oddane do dalszych czynności urzędowych urzędom celnym dokonującym odprawy celnej.

VIII. Obowiązki urzędów pocztowych.

§ 54. Urzędy pocztowe przyjmują towary do wywozu zagranicę, tylko wtedy, gdy strony uczyniły zadość obowiązkowi zgłoszenia.

§ 55. W wywozie w wolnym obrocie urząd pocztowy winien żądać karty zgłoszenia Nr. 4 w przypadkach pośredniczenia poczty w obrocie warunkowym karty Nr. 7.

§ 56. Urzędy pocztowe obowiązane są badać tylko:

a) czy towar zgłoszony został na formularzu przepisanym;

b) czy wszystkie rubryki formularza zostały dokładnie wypełnione;

c) czy treść zgłoszenia statystycznego zgodna jest z treścią dokumentów pocztowych;

d) czy uiszczoną została opłata statystyczna w przepisanej wysokości.

§ 57. Dokonane sprawdzenie potwierdza urzędnik pocztowy pieczęcią urzędową, nadto wpisuje numer nadawczy przesyłki.

§ 58. Urzędy pocztowe dołączają karty zgłoszenia statystycznego do dokumentów pocztowych i wręczają urzędom celnym, dokonującym odprawy.

§ 59. Przy przywozie pocztą zgłoszenie statystyczne sporządza urząd celny dokonujący ostatecznej odprawy.

IX. Obowiązki urzędów celnych.

§ 60. Urzędy celne mogą uskutecznić ostateczną odprawę celną towarów, podlegających zgłoszeniu tylko wówczas, gdy strona uczyniła zadość obowiązkowi zgłoszenia w sposób odpowiadający przepisom.

§ 61. Urzędy celne sprawdzają:

1) czy zgłoszenie jest wyczerpujące, wyraźne, wypełnione w sposób trwały, złożone na odpowiedniej karcie i zaopatrzone opłatą statystyczną w przepisanej wysokości;

2) czy treść zgłoszenia odpowiada rzeczywistości podług wymogów niniejszego rozporządzenia.

§ 62. Urzędnik celny wpisuje nazwę i pozycję rejestru celnego, potwierdza dokonane sprawdzenie pieczęcią urzędową oraz własnoręcznym podpisem.

§ 63. Przy przewozie przez polski obszar celny kartę zgłoszenia statystycznego sprawdza urząd celny przy wejściu towaru oraz urząd celny przy wyjściu. Przy wejściu urzędnik celny wpisuje na karcie nazwę i pozycję rejestru celnego, podpisuje kartę wraz z wyciśnięciem na niej pieczęci urzędowej, a następnie dołącza ją do dokumentów celnych; przy wyjściu urzędnik celny wpisuje nazwę i pozycję swego rejestru celnego, podpisuje kartę oraz przykłada pieczęć, a następnie w odpowiednim terminie przedkłada ją Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 64. Materjał statystyczny t. j. karty zgłoszeń statystycznych, tryplikaty kwitów celnych oraz notatki statystyczne winny urzędy celne przesyłać Głównemu Urzędowi Statystycznemu w terminach następujących:

11 każdego miesiąca za czas od 1 do 10 tego miesiąca;

21 każdego miesiąca za czas od 11 do 20 tego miesiąca;

każdego 1 następnego miesiąca za czas od 21 po dzień ostatni miesiąca poprzedniego.

X. Postanowienia karne.

§ 65. Naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile nie stanowi przestępstwa podpadającego pod surowszy przepis ustawy, podlega w drodze administracyjnej karze grzywny do 600 marek, a w razie niemożności uiszczenia grzywny, karze aresztu do jednego miesiąca. W razie powtórnego wykroczenia — tejże karze w wysokości podwójnej.

§ 66. W razie wyjścia na jaw czynów naruszających postanowienia niniejszego rozporządzenia spisany zostaje przez urząd celny protokół karny według załączonego wzoru Nr. 13 (załącznik Nr. 13).

§ 67. Karę wymierza urząd celny będący urzędem zgłoszenia.

§ 68. Dla przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia stosowane będzie postępowanie administracyjne karne, obowiązujące dla przekroczeń skarbowo-celnych.

§ 69. Grzywny pobrane od stron przypadają Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

XI. Opracowanie materjałów statystycznych.

§ 70. Opracowanie zgłoszeń statystycznych i ogłaszanie wyników należy do Głównego Urzędu Statystycznego. Urząd ten ma prawo bezpośredniego korespondowania z urzędami celnemi i pocztowemi w sprawach dotyczących dokładności i zupełności danych statystycznych oraz terminowego ich nadsyłania.

§ 71. Osoby prywatne winny na pytania w przed-

miocie zgłoszeń statystycznych udzielać bezwłocznie wyjaśnień urzędom celnym i pocztowym oraz Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 72. Zgłoszenia statystyczne służą wyłącznie do celów statystyki celnej. Urzędy nie mogą nikomu zezwalać na zaglądanie do nich lub robienie notatek z tych zgłoszeń.

XII. Przepisy przechodnie.

§ 73. Instrukcje dla publicznych zakładów przewozowych wyda Minister Kolei Żelaznych; dla urzędów pocztowych — Minister Poczt i Telegrafów; dla urzędów celnych — Minister Skarbu, we wszystkich przypadkach w porozumieniu z dyrektorem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 74. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1922 r.

Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Sikorski.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Stesłowicz.*

(Dz. Ust. Nr. 107 z d. 30/XII—1921 r., poz. 783).

Załącznik 1 do § 12 rozp. w sprawie statystyki celnej.

Wzór Nr 1.
(na papierze białym)

KARTA PRZYWOZU w WOLNYM OBROCIE.

Przy przewozie towaru przez port krajowy lub port w. m. Gdańska — nazwa portu przez który towar wszedł do kraju ....

Przy przywozie towaru lądem, rzekami lub jeziorami — nazwa granicznego urzędu celnego, przez który towar wszedł do kraju ....

Ilość i rodzaj sztuk lub środków transportowych oraz ich cechy i numery tychże	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru: Waga Kg.	Waga Gr.	1) surowa 2) czysta, czy 3) bez opak.	Ilość sztuk	Wartość towaru	Kraj pochodzenia
1	2	3	4			5	6	7
Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju i z tego samego kraju pochodzenia.								

Imię, nazwisko i adres odbiorcy:
Podpis zgłaszającego (imię, nazw. i adr.):
Data:

Miejsce do nalepienia marek statystycznych

Nazwa i pozycja rejestru celnego:
Sprawdziłem:
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika celnego:

Załącznik 2 do § 12 rozp. w sprawie statystyki celnej.

Wzór Nr 2.
(na papierze czerwonym)

KARTA WYWOZU TOWARÓW w WOLNYM OBROCIE.

Przy wywozie towarów przez port krajowy lub port w. m. Gdańska — nazwa portu, przez który towar wyszedł z kraju ....

Przy wywozie towarów lądem, rzekami lub jeziorami — nazwa granicznego urzędu celnego, przez który towar wyszedł z kraju ....

Ilość, rodzaj sztuk lub środków transportowych oraz cechy i numery tychże	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru: Waga Kg.	Waga Gr.	1) surowa, 2) czysta czy 3) bez opak.	Ilość sztuk	Wartość towaru	Kraj przeznaczenia
1	2	3	4			5	6	7
Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju i przeznaczone do tego samego kraju.								

Imię i nazwisko nadawcy:
Podpis zgłaszającego (imię, nazw. i adr.):
Data:

Miejsce do nalepiania marek statystycznych

Nazwa i pozycja rejestru celnego:
Sprawdziłem:
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika celnego:

Załącznik 3 do § 12 rozp. w sprawie statystyki celnej

Wzór Nr 3
(na papierze bronzowym)

KARTA WYWOZU TOWARÓW ZAGRANICZNYCH w WOLNYM OBROCIE.

Przy wywozie towarów przez port krajowy lub port w. m. Gdańska — nazwa portu, przez który towar wyszedł z kraju ....

Przy wywozie towarów lądem, rzekami lub jezioram nazwa granicznego urzędu celnego, przez który towar wyszedł z kraju ....

Ilość i rodzaj sztuk lub środków transportowych oraz cechy i numery tychże	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru — Waga: Kg.	Gr.	1) surowa 2) czysta czy 3) bez opak.	Ilość sztuk	Wartość towaru	Kraj pochodzenia	Kraj przeznaczenia	Czy towar w czasie od przywozu do wywozu należał do krajowca (tak—nie)
1	2	3	4			5	6	7	8	9

Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju, przy których odpowiedzi w rubr. 7, 8 i 9 brzmią tak samo.

Imię, nazwisko i adres nadawcy: Podpis zgłaszającego (imię, nazwisko i adres): Data:	Miejsce do nalepiania marek statystycznych	Nazwa i pozycja rejestru celnego: Sprawdziłem: Pieczęć urzędu celnego: Podpis urzędnika celnego:

Załącznik 4 do § 12 rozp. w sprawie statystyki celnej

Wzór Nr 4.
(na papierze różowym).

Pieczęć pocztowego urzędu nadawczego:
Nr nadawczy:

KARTA WYWOZU POCZTĄ w WOLNYM OBROCIE.

Ilość i rodzaj przesyłek	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru — Waga: Kg.	Gr.	1) surowa, 2) czysta czy 3) bez opak.	Ilość sztuk	Wartość towaru	Kraj przeznaczenia	Czy towary jest pochodzenia krajowego czy zagranicznego?
1	2	3	4			5	6	7	8

Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju, których odpowiedzi w rubr. 7 i 8 brzmią tak samo.

Imię, nazmisko i adres nadawcy:	Miejsce do nalepiania marek statystycznych	Sprawdziłem: Pieczęć urzędu celnego: Podpis urzędnika:

Załącznik 5 do § 12 rozp. w sprawie statystyki celnej

Wzór Nr 5. (na papierze fioletowym)

KARTA PRZYWOZU w OBROCIE WARUNKOWYM.

Przy przywozie towarów przez port krajowy lub port w. m. Gdańska—nazwa portu, przez który towar wszedł do kraju..

Przy przywozie towarów lądem, rzekami lub jeziorami — nazwa granicznego urzędu celnego, przez który towar wszedł do kraju..

Ilość i rodzaj sztuk lub środków transportowych oraz cechy i numery tychże	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru: Waga: Kg.	Gr.	1) surowa 2) czysta czy 3) bez opak.	Ilość sztuk	Wartość towaru	Kraj pochodzenia	W obrocie dla uszlachetnienia należy podać rodzaj uszlachetnienia, np. polerowanie, barwienie, zmielenie, naprawa i t. d.	W obrocie czasowym podać należy, czy towar jest przeznaczony do przejściowego użytku, na niepewną sprzedaż, do wypróbowania, na wystawę i t. d
1	2	3	4			5	6	7	8	9

Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju, przy których odpowiedzi w rubr. 7, 8 i 9 brzmią tak samo.

Imię, nazwisko i adres odbiorcy:
Podpis zgłaszającego (imię, nazwisko, adres):
Data:

Miejsce do nalepiania marek statystycznych

Nazwa i pozycja rejestru celnego:
Sprawdziłem:
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika celnego:

Załącznik 6 do § 12 rozp. w sprawie statystyki celnej.

Wzór Nr 6 (na papierze zielonym)

KARTA POWROTNEGO WYWOZU w OBROCIE WARUNKOWYM.

Przy wywozie towarów przez port krajowy lub port w. m. Gdańska — nazwa portu, przez który towar wyszedł z kraju..

Przy wywozie towarów lądem, rzekami lub jeziorami — nazwa granicznego urzędu celnego, przez który towar wyszedł z kraju..

Ilość i rodzaj sztuk lub środków transportowych oraz cechy i numery tychże	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru: Waga: Kg.	Gr.	1) surowa, 2) czysta czy 3) bez opak.	Ilość sztuk	Wartość towaru	Kraj przeznaczenia	W obrocie dla uszlachetnienia należy podać: rodzaj (np. polerowanie, naprawa i t. p.) dokonanego uszlachetnienia	Wartość	W obrocie czasowym należy podać czy towar przeznaczony był do przejściowego użytku, na niepewną sprzedaż, do wypróbowania, na wystawę i t. p.
1	2	3	4			5	6	7	8	9	10

Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju, przy których odpowiedzi w rubr. 7, 8 i 9 brzmią tak samo.

Imię, nazwisko i adres nadawcy:
Podpis zgłaszającego (imię, nazwisko, adres):
Data:

Miejsce do nalepienia marek statystycznych

Nazwa i pozycja rejestru celnego:
Sprawdziłem:
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika celnego:

Załącznik 7 do § 12 rozp. w sprawie statystyki celnej.

Wzór № 7 (na papierze niebieskim).

KARTA WYWOZU W OBROCIE WARUNKOWYM.

Przy wywozie towarów przez port krajowy lub port w. m. Gdańska, nazwa portu, przez który towar wyszedł z kraju ....

Przy wywozie towarów lądem, rzekami lub jeziorami, nazwa granicznego urzędu celnego, przez który towar wyszedł z kraju ....

Ilość i rodzaj sztuk lub środków transportowych oraz cechy i numery tychże	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru				Wartość towaru	Kraj przeznaczenia	W obrocie dla uszlachetnienia należy podać rodzaj uszlachetnienia np. polerowanie, barwienie, zmielenie, naprawa i t. d.	W obrocie czasowym należy podać czy towar przeznaczony jest do przejściowego użytku, na niepewną sprzedaż, do wypróbowania, na wystawę i t. d.
			Waga			Ilość sztuk				
			Kg.	Gr.	1) surowa, 2) czysta czy 3) bez opak.					
1	2	3	4			5	6	7	8	9

Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju, przy których odpowiedzi w rubr. 7, 8, 9 brzmią tak samo.

Imię, nazwisko i adres nadawcy:
Podpis zgłaszającego (imię, nazwisko i adres):
Data:

Miejsce do nalepiania marek statystycznych

Nazwa i pozycja rejestru celnego:
Sprawdziłem:
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika celnego:

Załącznik 8 do § 12 rozp. w sprawie statystyki celnej

Wzór № 8 (na papierze żółtym).

KARTA POWROTNEGO PRZYWOZU W OBROCIE WARUNKOWYM.

Przz przywozie towarów przez port krajowy lub port w. m. Gdańska nazwa portu, przez ktory towar wszedł do kraju ....

Przy przywozie towarów lądem, rzekami lub jeziorami, nazwa granicznego urzędu celnego, przez który towar wszedł do kraju ....

Ilość i rodzaj sztuk lub środków transportowych oraz cechy i numery tychże	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru				Wartość towaru	Kraj pochodzenia	W obrocie dla uszlachetnienia należy podać		W obrocie czasowym należy podać, czy towar przeznaczony był do przejściowego użytku, na niepewną sprzedaż, do wypróbowania, na wystawę i t. d.
			Waga			Ilość sztuk			Rodzaj: np. polerowanie, naprawa i t. d.	Wartość	
			Kg.	Gr.	1) surowa 2) czysta czy 3) bez opak.				dokonanego uszlachetnienia		
1	2	3	4			5	6	7	8	9	10

Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju, przy których odpowiedzi w rubr. 7, 8, 10 — brzmią tak samo.

Imię, nazwisko i adres odbiorcy:
Podpis zgłaszającego: (imię, nazwisko i adres):
Data:

Miejsce do nalepienia marek statystycznych

Nazwa i pozycja rejestru celnego:
Sprawdziłem:
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika celnego:

Załącznik 9 do § 12 rozp. w sprawie statystyki celnej

Wzór № 9 (na papierze popielatym).

KARTA PRZEWOZU PRZEZ POLSKI OBSZAR CELNY.

Przy wejściu lub wyjściu towaru przez port krajowy lub port w. m. Gdańska, nazwa portu, przez który towar wszedł lub przez który towar wyjdzie z obszaru celnego ....

Ilość i rodzaj sztuk lub środków transportowych oraz cechy i numery tychże	Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru				Wartość towaru	Kraj pochodzenia	Kraj przeznaczenia	Czy towar w czasie od przywozu do wywozu należał do krajowca? tak, nie
			Waga			Ilość sztuk				
			Kg.	Gr.	1) surowa, 2) czysta, czy 3) bez opak.					
1	2	3	4			5	6	7	8	9

Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju, przy których odpowiedzi w rubr. 7, 8, 9 brzmią tak samo.

Imię, nazwisko i adres właściciela towaru:
Podpis zgłaszającego (imię, nazwisko i adres):
Data:

Wypełnia urząd celny wejściowy:
Nazwa i pozycja rejestru celnego:
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika:

Wypełnia urząd celny wyjściowy:
Nazwa i pozycja rejestru celnego:
Pieczęć urzędu celnego:
Podpis urzędnika:

Załącznik 10 do § 21 rozp. w sprawie statystyki celnej

Wzór № 10.

NOTATKA STATYSTYCZNA DLA PRZYWOZU.

Nieodpowiednie przekreślić:
- W ruchu podróżnych:
- W obrocie pogranicznym:
- W przywozie pocztą:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru				Wartość towaru	Kraj pochodzenia
		Waga			Ilość sztuk		
		Kg.	Gr.	1) surowa, 2) czysta, czy 3) bez opak.			
1	2	3			4	5	6

Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju i z tego samego kraju pochodzenia.

Pieczęć urzędu celnego:

Podpis urzędnika celnego:

Załącznik 11 do § 22 rozp. w sprawie statystyki celnej.

Wzór № 11.

NOTATKA STATYSTYCZNA DLA WYWOZU.

Niepotrzebne skreślić: W ruchu podróżnych i W obrocie granicznym.

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Ilość towaru				Wartość towaru	Kraj przeznaczenia
		Waga			Ilość sztuk		
		Kg.	Gr.	1) surowa, 2) czysta czy 3) bez opak.			
1	2	3			4	5	6
Na jednym wierszu podłużnym mogą być wpisane tylko towary tego samego rodzaju i przeznaczone do tego samego kraju.							

Pieczęć urzędu celnego:

Podpis urzędnika celnego:

Załącznik 12 do § 39 rozp. w sprawie statystyki celnej.

WYKAZ KRAJÓW.

Lista państw i ważniejszych kolonji.

W EUROPIE.

1) Anglja (z Irlandją i Szkocją),
2) Gibraltar,
3) Malta,
4) Norwegja,
5) Islandja,
6) Spicberg i wyspy podbiegunowe,
7) Szwecja,
8) Danja,
9) Niemcy bez Prus Wschodnich,
10) Prusy Wschodnie,
11) Belgja,
12) Francja (z Andorrą i Monaco),
13) Portugalja (z Azorskiemi i Maderą),
14) Hiszpanja (z wyspami Balearskiemi, Pityuzyjskiemi i Kanaryjskiemi),
15) Szwajcarja,
16) Austrja,
17) Czecho Słowacja,
18) Włochy,
19) Jugosławja,
20) Okręg Rjeka,
21) Albanja,
22) Grecja,
23) Turcja (Europ. i Azjat.),
24) Bułgarja,
25) Rumunja,
26) Węgry,
27) Ukraina,
28) Litwa,
29) Białoruś,
30) Łotwa,
31) Estonja,
32) Finlandja,
33) Rosja,
34) Republiki północne kaukaskie.

W AZJI.

35) Syberja,
36) Turkiestan,
37) Gruzja,
38) Armenja,
39) Aserbeidżan,
40) Persja,
41) Buchara,
42) Chiwa,
43) Syrja,
44) Mezopotamja,
45) Palestyna,
46) Arabja,
47) Aden,
48) Ceylon,
49) Indje Brytańskie (z wyspami Maltyńskiemi i Andamańskiemi, Beludżistanem i Birmą),
50) Posiadłości angielskie na Malakka i na północy Borneo,
51) Sjam,
52) Indochiny francuskie,
53) Indje francuskie (Pandichery, Chandarnagar etc.),
54) Indje holenderskie (Jawa, Sumatra),
55) Timor Goa,
56) Chiny,
57) Hongkong (angielski),
58) Japonja z Formozą i Sachalinem,
59) Korea,
60) Filipiny,

W AUSTRALJI i POLINEZJI.

61) Australja z Tasmanją i Nową Gwineą,
62) Nowa Zelandja,
63) Hawai,
64) Francuskie posiadłości w Polinezji,
65) Angielskie
66) Samoa (amerykańska posiadłość).

W AFRYCE.

67) Algier,
68) Tunis,
69) Marokko,
70) Libja,
71) Kolonje włoskie w Afryce,
72) Egipt z Sinai oraz Sudan Egipsko-Brytański
73) Abissynja,
74) Kolonje francuskie w Sudanie Zachodnim i Kongo francuskie,
75) Kolonje angielskie w Sudanie zachodnim i Kamerum,
76) Kongo Belgijskie,
77) Liberja,
78) Kolonje portugalskie w Zachodniej Afryce (Mozambik),
79) Kolonje portugalskie w Zachodniej Afryce (Angola i t. d).
80) Związek Południowo-Afrykański,
81) Madagaskar,
82) Reunion,
83) Maurytius,
84) Wschodnia Afryka Brytańska i protektoraty środkowe,
85) Posiadłość hiszpańska w Afryce.

W AMERYCE.

86) Argentyna,
87) Urugwaj,
88) Paragwaj,
89) Boliwja,
90) Chillis,
91) Peru,
92) Equador,
93) Brazylja,
94) Gujana Holenderska,
95) Gujana Francuska,
96) Gujana Brytańska i Trynitad,
97) Wenezuela,
98) Kolumbja,
99) Panama,
100) Kostarika,
101) Guatomala,
102) Nicaragua,
103) Honduras,
104) Salwador,
105) Honduras Brytański,
106) Kuba,
107) San Domingo,
108) Haiti,
109) Jamaica,
110) Portorico,
111) Małe Antylle Francuskie,
112) Małe Antylle Angielskie i Bahama,
113) Małe Antyle Duńskie,
114) Meksyk,
115) Stany Zjednoczone,
116) Kanada.

Załącznik 15 do § 66 rozp. w sprawie statystyki celnej.

Wzór № 13.

Urząd Celny w ....

L. ....

PROTOKUŁ KARNY

spisany w dniu .... w Urzędzie Celnym ....

1) Imię, nazwisko i dokładny adres strony: ....

2) Powód spisania protokułu: ....

3) Oświadczenie obwinionej strony: ....

4) Uwagi Urzędu Celnego na odpowiedź strony: ....

5) Przez Urząd przypisana do zwrotu pojedyncza opłata statystyczna: .... mk. i nałożona grzywna .... mk., razem .... mk. słownie: ....

6) Poświadczenie obwinionej strony, czy przyjmuje orzeczenie Urzędu Celnego i składa dobrowolnie grzywnę ....

Podpis strony: Podpis urzędnika celnego:

30.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 20 grudnia 1921 r.

w sprawie zmiany § 4 rozporządzenia z dnia 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych, przedłużonego rozporządzeniem z dnia 30 listopada 1921 r.

Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dn. 26-go maja 1919 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Paragrafowi 4 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg celnych (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 471), przedłużonego rozporządzeniem z dnia 30 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 754), nadaje się brzmienie następujące:

„Uwalnia się od cła wszelkie towary pochodzące z przyznanej Polsce na mocy decyzji Konferencji Ambasadorów z dn. 20 października 1921 r. części Górnego Śląska, o ile zaopatrzone są w świadectwa pochodzenia, wystawione przez Generalny Konsulat Polski na Górnym Śląsku".

§ 2. Do towarów wymienionych w § 4 rozporządzenia z dn. 18 sierpnia 1921 r. w przedmiocie ulg cel-

nych (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 471) stosuje się wolność celną, jeżeli towary te:

a) zostały nadane do przewozu koleją lub statkiem najpóźniej w dniu, poprzedzającym dzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia;

b) zalegały w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych oraz pozaurzędowych publicznych lub prywatnych.

Ulgi wskazane pod a) i b) tracą moc po upływie miesiąca od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu, uważając dzień następny po ogłoszeniu za pierwszy.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *Henryk Strasburger.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 14/I—1922 r., Nr. 2, poz. 13).

Skarbowość związków samorządowych.

31.

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1921 r.

o zasileniu finansów miejskich i o karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

I. Przekazanie gminom miejskim części wpływów z państwowego podatku dochodowego i przyjęcie annuitetów od długów miast, zaciągniętych na pokrycie wydatków, poniesionych w zastępstwie Państwa.

Art. 1. Miasta i miasteczka b. zaboru rosyjskiego, z wyłączeniem osad, położonych na obszarze b. Królestwa Polskiego, oraz gminy b. zaboru austrjackiego, podpadające pod ustawy krajowe z d. 13 marca 1889 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 24), niemniej z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. Ust. Kr. Nr. 51), tudzież miasta stołeczne Lwów i Kraków otrzymują z państwowego podatku dochodowego 30%, zaś Warszawa 50% wpływów z tego podatku w poszczególnych miejscowościach.

Art. 2. Miejscowości, wymienione w art. 1 niniejszej ustawy, otrzymują ze Skarbu Państwa raty umorzenia (annuitety) od długów, zaciągniętych w okresie od dnia 1 sierpnia 1914 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy na pokrycie wydatków, poniesionych w zastępstwie Państwa, przy potrącaniu udzielonych miastom zaliczek ze Skarbu Państwa.

Bliższe określenie rodzaju i sposobu ustalenia wysokości tych wydatków zawierać będzie rozporządzenie wykonawcze.

II. Podatek od obrotu i dodatki do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego.

Art. 3. Miejscowości, wymienione w art. 1, mają prawo pobierać do końca roku 1923:

a) podatek od obrotu od przedsiębiorstw oraz zajęć zawodowych, które na podstawie ustawy o państwowym podatku przemysłowym podlegają procentowemu podatkowi od zysku (art. 483 ust. o państwowym podatku przemysłowym),

b) dodatki do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego od wszystkich innych przedsiębiorstw i zajęć zawodowych i zarobkowych, które na podstawie powyższej ustawy podlegają tylko państwowemu zasadniczemu podatkowi przemysłowemu.

Art. 4. Podatkowi od obrotu podlegają obroty tych jednostek podatkowych, które są pociągnięte do państwowego podatku przemysłowego w obrębie danej miejscowości. Przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków, płacą podatek od obrotu w takiej wysokości, jaka wypada ze stosunku zasadniczego podatku przemysłowego (patentów), opłaconego w obrębie danej miejscowości, do ogólnej sumy państwowego zasadniczego podatku przemysłowego, opłaconego przez dane przedsiębiorstwo.

Art. 5. Miarodajne dla wymiaru podatku od obrotu są sumy obrotów, ustalone w myśl postanowień art. 470 i 495 ustawy o państw. podatku przem. i § 162 instrukcji do tejże ustawy przez organy skarbowe powołane do wymiaru państwowego podatku procentowego od zysku.

Art. 6. Stopa podatku wynosi:

a) od obrotu — nie wyżej 0,2%,

b) dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego — nie wyżej 50% tego podatku.

Art. 7. Na poczet podatku od obrotu mogą być pobrane dodatki do zasadniczego podatku przemysłowego (patentów) od przedsiębiorstw, wymienionych w art. 3 lit. a), jednak nie wyżej, niż 100% tego podatku.

Nadwyżki zapłacone z tego tytułu ponad kwoty wymierzonego podatku od obrotu podlegają zwrotowi po potrąceniu przypadających od płatnika z innych tytułów miejskich należności podatkowych.

Art. 8. Przedsiębiorcy widowisk, opłacający podatek miejski od widowisk i rozrywek, mają prawo potrącić przy wymierzaniu podatku od obrotu i od dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego, prócz wymierzanych w ustawie o państwowym podatku przemysłowym, kwoty, wpłacane do kasy miejskiej tytułem podatku od widowisk i rozrywek.

Art. 9. Bliższy sposób pobierania podatku od obrotu i dodatków do państwowego podatku przemysłowego określi statut podatkowy, zatwierdzony przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 10. Do czasu wprowadzenia jednolitej ustawy o państwowym podatku przemysłowym na obszarze b. zaboru austrjackiego zamiast art. 3 — 8 obowiązują następujące postanowienia:

Podatek od obrotu w wysokości, ustalonej w art. 6, pobiera się od przedsiębiorstw zarobkowych i zatrudnień, na zysk obliczonych, oraz przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, podlegających powszechnemu względnie szczególnemu podatkowi zarobkowemu (ustawa o

bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25 października 1896 r.) — (austr. Dz. Ust. P. Nr. 220 — i późniejsze nowele).

Organy wymiarowe I instancji winny ustalić obrót powyższych przedsiębiorstw i zatrudnień przy sposobności wymiaru podatku zarobkowego. Obrót przedsiębiorstw, podlegających szczególnemu podatkowi zarobkowemu, rozdziela się na poszczególne miejscowości w ten sam sposób, w jaki wedle dotychczasowych przepisów przypisywano tangenty łącznego podatku zarobkowego na odnośne miejscowości w celu obliczenia dodatków autonomicznych.

Na poczet podatku od obrotu, tytułem zaliczki, będą pobierane na obszarze b. zaboru austrjackiego dodatki miejskie do powszechnego, względnie szczególnego, podatku zarobkowego w wysokości, przez zarządy wymienionych w art. 1 miejscowości ustalić się mającej. Nadwyżka zaliczki podlega zwrotowi w myśl postanowień art. 7.

III. Przekazanie gminom miejskim podatku od nieruchomości.

Art. 11. Pobierany na rzecz Skarbu Państwa podatek od nieruchomości miejskich, zaprowadzony w b. zaborze rosyjskim ustawą z dnia 6/19 czerwca 1910 r. (ros. Zb. Pr. i Rozp. z 1910 r. Nr. 113), przekazuje się do końca r. 1923 na rzecz tych miast, w których on obecnie istnieje, względnie stosownie do przepisów powyższej ustawy winien być zaprowadzony. Wymiar i pobór podatku mają uskuteczniać miasta, na zasadach powołanej wyżej ustawy i wydanych do niej instrukcji oraz przepisów wykonawczych ze zmianami, określonemi w art. 12 — 16 niniejszej ustawy.

Art. 12. Podatkowi podlegają wyłącznie nieruchomości, leżące na obszarze miasta.

Art. 13. Wolne od podatku są jedynie:

1) Nieruchomości, dające mały dochód, od których podatek nie wynosiłby 10 mk. rocznie.

2) Nieruchomości, należące do instytucji wyznaniowych, wszelkich uznanych w Państwie wyznań, oraz instytucji opieki społecznej, publicznych instytucji leczniczych i naukowych, a nie przynoszących dochodów przez oddanie ich w najem lub w dzierżawę.

3) Grunta, należące do dróg żelaznych typu normalnego, wraz z budynkami i konstrukcjami, przeznaczonemi na potrzeby ruchu kolejowego.

Art. 14. Aż do uchylenia ustawy o ochronie lokatorów okresem wymiarowym jest każdy rok kalendarzowy oddzielnie, przyczem wymiar podatku może być dokonywany na podstawie czynszów najmu, ustalonych już poprzednio i z uwzględnieniem ewentualnych podwyżek, jakie na dany rok będą prawnie dopuszczone, bez ponownego przeprowadzenia przepisanego ustawą postępowania wymiarowego. Sposób i termin przeprowadzenia przepisanej w art. 5 ustawy z dnia 6/19 czerwca 1910 r. lustracji nieruchomości, lub sprostowania kwot podatkowych na wypadek podwyżki określi Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 15. Wysokość podatku uchwala na każdy okres podatkowy reprezentacja miejska, przyczem jednak podatek nie może wynosić mniej, niż 15%, ani więcej niż 30% przeciętnego podatkowego dochodu netto z nieruchomości.

Art. 16. W miejsce urzędów i organów, powołanych obecnie do ogólnego zarządu podatkiem od nieruchomości miejskich i do wykonywania potrzebnych do tego czynności, występują urzędy i organy miejskie.

Bliższe postanowienia wyda Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 17. Uchyla się pobór podatku domowoczynszowego do końca r. 1923, zaprowadzonego w b. zaborze austrjackim ustawą z dnia 9 lutego 1882 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 17), — względnie ustawą z dnia 12 lipca 1896 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 120). Zarazem uchyla się w gminach miejskich b. zab. austrjackiego (art. 1 niniejszej ustawy) pobór podatku domowo-klasowego, zaprowadzonego austr. patentem cesarskim z dnia 23 lutego 1820 r., względnie ustawą z dnia 9 lutego 1882 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 17); natomiast rozciąga się ten podatek także na budowle wynajęte w całości lub części, jeżeli znajdują się poza obrębem gmin miejskich. Uchylenie tego podatku ma moc do końca 1923 r.

Art. 18. W gminach miejskich b. zaboru austrjackiego, określonych w art. 1 niniejszej ustawy, zaprowadza się podatek od nieruchomości, który ma być na rzecz tych gmin wymierzany i pobierany według zasad, podanych w art. 11 — 16 niniejszej ustawy, względnie wedle zasad rosyjskiej ustawy z dnia 6/19 czerwca 1910 r. (ros. Zb. Pr. i Rozp. Nr. 113, 1910 r.), w brzmieniu tekstu, ogłoszonego w myśl art. 31 niniejszej ustawy, do końca r. 1923.

Art. 19. Ustawa niniejsza nie narusza przysługującego nowym budowlom na mocy obowiązujących w b. zaborze austrjackim ustaw czasowego i całkowitego zwolnienia od podatku, natomiast inne ulgi podatkowe uchyla się.

Również uchyla się przypis idealnego podatku dla celów wymiaru dodatków samorządowych.

Do budowli, rozpoczętych po dn. 31 grudnia 1920 r., przepisy powyższych ustaw austrjackich nie będą stosowane. Miasta mogą jednak dla takich budowli ustanowić odpowiednie czasowe ulgi podatkowe.

Art. 20. Przypadający od nowych budowli w b. zaborze austrjackim na mocy ustaw z 25 marca 1880 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 39) i 9 lutego 1882 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 17) 5% podatek w miejscowościach, podlegających podatkowi od nieruchomości (art. 17 i 18 niniejszej ustawy), będzie pobierany na rzecz tychże miejscowości.

Właścicielom nowych budowli przysługuje jednak prawo żądania, by zamiast powyższego 5% podatku był wymierzany i pobierany podatek od nieruchomości miejskich wedle przepisów niniejszej ustawy.

IV. Ustanowienie w gminach miejskich podatku od lokali.

Art. 21. W miejscowościach, w których do końca roku 1919 istniał państwowy podatek mieszkaniowy, zaprowadzony w byłym zaborze rosyjskim, zaprowadza się na rzecz gmin miejskich podatek od lokali. Innym miejscowościom byłego zaboru rosyjskiego może Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu zezwolić na pobór tego podatku. Zarazem zaprowadza się podatek od lokali w miejscowościach byłego zaboru austrjackiego w art. 1 podanych.

Art. 22. Podatkowi od lokali podlegają z wyjątkami, wskazanemi w art. 23, mieszkania, zakłady przemysłowo-handlowe lub inne ubikacje bez względu na to, czy mieszkanie lub ubikacje są wynajęte, bądź oddane do użytku bezpłatnie, bądź też znajdują się w domu własnym.

Art. 23. Podatkowi nie podlegają:

a) pomieszczenia świątyń, otwartych dla ogółu poszczególnych wyznań,

b) lokale, zajmowane przez instytucje naukowe, oświatowe i dobroczynne, z wyjątkiem lokali, odnajmowanych lub oddawanych przez te instytucje do użytkowania i przynoszących dochód,

c) lokale w domach nowo wybudowanych, nadbudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1919 roku — przez lat dziesięć od wprowadzenia lokatorów,

d) zajęte przez cudzoziemskich przedstawicieli dyplomatycznych, uwierzytelnionych przy Rządzie Polskim, i inne osoby, należące do składu poselstw i misji, przez konsulów generalnych, konsulów, wicekonsulów i agentów konsularnych, będących poddanymi tego państwa, które ich mianowało, jeżeli z państwem tem Polska zawarła konwencję co do spraw konsularnych, albo jeżeli przedstawiciele polscy w tych państwach korzystają z podobnych ulg, oraz lokale, służące na potrzeby tych poselstw, misji lub konsulatów.

Art. 24. Podatek opłacają osoby fizyczne lub prawne, zajmujące lokale, podlegające podatkowi.

Podatek ten winni ściągać właściciele realności wraz z komornem i innemi należytościami. Za pobór tego podatku otrzymają właściciele realności odszkodowanie w wysokości 5% od kwoty, wpłaconej do kasy miejskiej.

W razie odmowy zapłaty, a najdalej w miesiąc po terminie płatności, winien właściciel lub jego zastępca donieść kompetentnej władzy o odmowie lub zwłoce, poczem następuje egzekucja ze strony gminy. O ileby właściciel w oznaczonym terminie trzydziestodniowym nie doniósł o odmowie, obowiązek uiszczenia tego podatku przechodzi na właściciela z prawem regresu do lokatora.

Rozporządzenie wykonawcze określi wysokość odsetek zwłoki oraz termin, od którego mają być płacone.

Podatek od lokalu w miejscowościach leczniczych i w letniskach unormuje rozporządzenie wykonawcze, wydane stosownie do art. 31.

Art. 25. Wysokość podatku określa stosownie do faktycznego komornego lub wartości czynszowej na każdy rok podatkowy reprezentacja miejska z mocą obowiązującą dopiero w 2 miesiące po ogłoszeniu uchwały. Najniższa jednakże norma tego podatku ma wynosić 25% faktycznego komornego lub wartości czynszowej. Podatek opłaca się w terminach kwartalnych: 1 stycznia, kwietnia, lipca i października.

Po zmianach ustawy o ochronie lokatorów stawki podatku od lokali ulegną ponownemu zatwierdzeniu Rządu.

Art. 26. Wymierzanie i ściąganie podatku od lokali wykonywują urzędy i organa miejskie.

V. O karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe.

Art. 27. Wniesienie świadomie fałszywych zeznań przez płatników wszelkiego rodzaju podatków i opłat miejskich, pobieranych bezpośrednio przez organa miast, wymienionych w art. 1, oraz udzielanie fałszywych wyjaśnień w tych sprawach podatkowych przez inne osoby będzie karane grzywną do wysokości 1.000.000 mk. Grzywnę na wypadek niemożności ściągnięcia zastąpi pozbawienie wolności na czas do 3 miesięcy.

Do orzekania powołany jest magistrat. Od orzeczenia karnego magistratu można odwołać się do państwowej władzy nadzorczej magistratu w ciągu dni 14, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia karnego, a od orzeczenia władzy nadzorczej w tym samym terminie do miejscowego właściwego sądu okręgowego, który rozstrzyga ostatecznie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów, dotyczących odwołania się od wyroku sądów pokoju (powiatowych). Sąd okręgowy nie może jednak uchylić orzeczenia administracyjnego z poleceniem ponownego rozpatrzenia sprawy i wydania nowego orzeczenia.

Odwołanie do władzy nadzorczej lub do sądu nie wstrzymuje wykonania kary, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności.

O wykonanie kary pozbawienia wolności należy zwrócić się do sądu pokoju (powiatowego), który wydaje polecenie w tym przedmiocie po stwierdzeniu prawomocności orzeczenia i bezskuteczności egzekucji na podstawie przesłanych mu w tym celu akt sprawy.

VI. Postanowienia końcowe.

Art. 28. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1921 r. na obszarze b. zaboru rosyjskiego i b. zaboru austrjackiego.

Termin oraz sposób przekazania czynności wymiaru i poboru podatku od nieruchomości organom miejskim będzie określony przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Wpływy Skarbu Państwa z podatku od nieruchomości i z podatku domowo-czynszowego, względnie domowo-klasowego (art. 17), pobranych za czas od 1 stycznia 1921 roku, będą przelane do kas miejskich sposobem, który określi Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ewentualnie z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej, do rozciągnięcia niniejszej ustawy na obszar b. dzielnicy pruskiej drogą rozporządzenia.

Art. 29. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają prawa miejscowości, wymienionych w art. 1, do dalszego poboru, względnie wprowadzania podatków i danin miejskich, opartych na dekrecie w przedmiocie skarbowości gmin miejskich z 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 150), względnie dekrecie w przedmiocie skarbowości powiatowych związków komunalnych z 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 151), oraz na ustawach gminnych, obowiązujących w Małopolsce i ustawie z 24 października 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 479) w przedmiocie zmian tychże ustaw gminnych, o ile odnośne postanowienia tych dekretów i ustaw nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Opodatkowanie przemysłu i handlu oraz zajęć zawodowych i zarobkowych na rzecz miejscowości, wymienionych w art. 1 niniejszej ustawy, odbywać

się może jedynie na podstawie art. 1 — 27 niniejszej ustawy.

Art. 30. Wszelkie przepisy, sprzeczne z postanowieniami niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą.

Art. 31. Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu, których nadto upoważnia się, aby teksty ustaw rosyjskich z dn. 6/19 czerwca 1910 r. o podatku państwowym od nieruchomości w miastach i z dnia 1/27 maja 1893 roku o państwowym podatku mieszkaniowym z uwzględnieniem zmian, zawartych w art. 12 — 16 i 22 — 25 niniejszej ustawy, tudzież zmian, wynikających z odnośnego unormowania ustroju administracyjnego i kompetencji władz w Polsce, ogłosili z mocą obowiązującą na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Marszałek:

(—) *Trampczyński.*

Prezydent Ministrów:

w z. (—) *Stesłowicz.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *St. Downarowicz.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. Rz. P. z d. 14/I—1922 r., Nr. 2, poz. 6).

Sprawy budżetowe.

32.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1922 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie Komisji Oszczędnościowych.

Na podstawie art. 18 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie Komisji Oszczędnościowych („Monitor Polski" Nr. 66 z 22 marca 1921 r.) otrzymuje następujące brzmienie:

„W skład tych Komisji wchodzą:

1) Wojewoda, jako przewodniczący;

2) Delegat Izby Skarbowej, jako zastępca przewodniczącego;

3) Delegat Najwyższej Izby Kontroli Państwa;

4) Delegat odpowiedniego Ministerstwa, względnie Głównego Urzędu Centralnego;

5) 3 Członków Komisji, powołanych przez Radę Ministrów, na wniosek Ministra Skarbu, z poza urzędników państwowych".

§ 2.

Art. 3 powyższego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Komisje przez swoich członków i przydzielonych do pomocy pracowników wyświetlają na miejscu ustrój i etaty wszystkich urzędów, podległych Ministerstwom: Spraw Wojskowych, Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu, Kolei Żelaznych, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Robót Publicznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Poczt i Telegrafów, Zdrowia Publicznego, Pracy i Opieki Społecznej, oraz Głównym Urzędom Ziemskiemu i Likwidacyjnemu.

Komisje mają prawo, a przy obradach, dotyczących specjalnych resortów, jak poczt i telegrafów, kolei żelaznych i robót publicznych, obowiązek powoływania rzeczoznawców".

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) *J. Michalski.*

(Monitor Polski Nr. 11 — 1922 r.).

33.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1922 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 19 września 1921 r. w przedmiocie utworzenia Komisji Oszczędnościowej.

Na podstawie art. 18 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

§ 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 września 1921 r. w przedmiocie utworzenia Komisji Oszczędnościowej przy Ministerstwie Skarbu („Monitor Polski" Nr. 245 z dnia 27 października 1921 r.) otrzymuje następujące brzmienie:

„W skład Komisji Oszczędnościowej wchodzą:

a) Prezes, mianowany przez Naczelnika Państwa, na wniosek Ministra Skarbu;

b) Zastępca Prezesa, mianowany przez Ministra Skarbu;

c) Delegat, wyznaczony przez Prezydenta Ministrów;

d) Delegat odpowiedniego Ministerstwa, względnie Głównego Urzędu Centralnego;

e) Dyrektor Departamentu Budżetowego Ministerstwa Skarbu lub jego zastępca;

f) Delegat Prokuratorji Generalnej;

g) Delegat Najwyższej Izby Kontroli, zależnie od wniosku Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;

h) 4 Członków Komisji, powołanych przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Skarbu z poza urzędników państwowych".

§ 2.

Po § 6 powyższego rozporządzenia wstawić § 6a o następującem brzmieniu:

„Komisja Oszczędnościowa ma prawo, a przy obradach, dotyczących specjalnych resortów, jak poczt i telegrafów, kolei żelaznych i robót publicznych, obowiązek powoływania rzeczoznawców“.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) *J. Michalski.*

(Monitor Polski Nr. 11 — 1922 r.).

Sprawy walutowe.

34.

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1921 r.

w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami.

Art. 1. Ministrowi Skarbu udziela się na czas do końca 1922 r. pełnomocnictwa do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy, mających na celu regulację obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami.

Art. 2. Rozporządzenia, wymienione w art. 1, dotyczyć mogą w szczególności warunków posiadania, nabywania i gromadzenia walut zagranicznych i dewiz, dysponowania, lombardowania i innych obrotów niemi oraz dokonywania tranzakcji w tych walutach, obrotów markami polskiemi w stosunku do krajów zagranicznych, wywozu za granicę walut zagranicznych i dewiz, marek polskich, oraz wszelkich wogóle papierów wartościowych, wreszcie organizacji kontroli i nadzoru nad całokształtem obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi.

Przepis powyższy nie stosuje się do posiadania walut zagranicznych i dewiz, co do których posiadacz udowodnił, że otrzymał je bezpośrednio z zagranicy w sposób legalny.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydawania rozporządzeń w przedmiocie wyznaczania premji dla osób, które przyczyniły się do wykrycia przekroczenia rozporządzeń, wydanych na mocy niniejszej ustawy, lub do ujęcia sprawców.

Art. 4. Osoby, wykraczające przeciw postanowieniom, zawartym w rozporządzeniach Ministra Skarbu, wydanych na podstawie niniejszej ustawy, ulegają karze za występek:

a) na obszarze b. dzielnic: rosyjskiej i pruskiej — więzienia do 5 lat i grzywny do 10 miljonów marek;

b) na obszarze b. dzielnic: austrjackiej (i węgierskiej) — aresztu ścisłego do 5 lat i grzywny do 10 miljonów marek.

Jeśli przestępstwo nie wypływa z chęci zysku, można ograniczyć się do grzywny.

Jeśli czynności, stanowiące przestępstwo, uprawiane są zawodowo, to nie może być wymierzona kara niższa, niż jeden rok więzienia, względnie aresztu ścisłego, oraz 5 miljonów marek grzywny; grzywna może być w tym wypadku zwiększona do potrójnej wysokości sumy, stanowiącej przedmiot przestępstwa lub wartości innego przedmiotu przestępstwa.

Przy nieuprawnionym wywozie walut zagranicznych i dewiz, marek polskich oraz wszelkich wogóle papierów wartościowych za granicę (przemytnictwie walut i walorów) może być grzywna zwiększona do wysokości potrójnej wartości wywożonych przedmiotów, chociażby przestępstwo nie było popełniane zawodowo.

W razie niemożności ściągnięcia grzywny, winna być orzeczona kara więzienia lub aresztu ścisłego w wysokości według uznania sądu, jednak nie przekraczającej 2 lat.

Prócz kar powyższych może być wyrokiem sądowym orzeczona konfiskata sum pieniężnych, będących przedmiotem przestępstwa, bez względu na to, czyją stanowią własność. Przy przemytnictwie walut i walorów konfiskata wywiezionych wartości musi być orzeczona.

Karom, wymienionym w artykule niniejszym, ulegną również osoby, winne usiłowania lub udziału w przestępstwie.

Art. 5. Osoby, skazane na karę, przewidzianą w art. 4, można wyrokiem sądowym pozbawić na przeciąg czasu do lat pięciu prawa prowadzenia handlu lub zarządzania przedsiębiorstwem handlowem lub zajmowania się pośrednictwem handlowem.

Art. 6. Przestępstwa, przewidziane w art. 4, należą do właściwości sądów okręgowych.

Art. 7. W wypadkach przemytnictwa walut lub walorów (art. 4 ust. 4) należy na wniosek prokuratora zarządzić tymczasowe zaaresztowanie osoby, przeciw której wdrożono postępowanie karne.

W toku dochodzeń prokuratorskich prokurator zwraca się w przedmiocie zastosowania środków zapobiegawczych do sędziego śledczego, który byłby właściwy do przeprowadzenia śledztwa wstępnego. Zaaresztowanie tymczasowe w toku dochodzenia prokuratorskiego nie może trwać dłużej, niż 6 tygodni.

Sędzia śledczy może złagodzić lub uchylić środek zapobiegawczy jedynie na wniosek prokuratora; w toku dochodzenia prokurator może własną władzą uchylić środek zapobiegawczy; wrazie zażalenia obwinionego sąd okręgowy może uchylić lub złagodzić środek zapobiegawczy; decyzję sądu okręgowego w przedmiocie środków zapobiegawczych nie ulegają zaskarżeniu.

Art. 8. W wypadkach przemytnictwa walut i walorów (art. 4 ust. 4) obowiązywać będą nadto przepisy następujące:

1. w b. dzielnicy rosyjskiej:

a) art. 527 i 895 u. p. k. nie będą stosowane;

b) wyroki sądów okręgowych są ostateczne i mogą być zaskarżone jedynie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów o zaskarżeniu wyroków drogą kasacji;

2. w b. dzielnicy austrjackiej:

a) oskarżonemu nie służy prawo sprzeciwu przeciw aktowi oskarżenia;

b) odwołanie od kary nie może nastąpić;

3. w b. dzielnicy pruskiej sąd nie może odmówić otwarcia postępowania głównego.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej — Ministrom b. Dzielnicy Pruskiej i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie dziesiątego dnia po ogłoszeniu.

Z dniem tym przestaje obowiązywać ustawa z dnia 8 lipca 1921 r. w przedmiocie udzielenia Rządowi pełnomocnictw do wydawania rozporządzeń w sprawie regulowania obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 383).

Do przestępstw, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, należy stosować przepisy dotychczas obowiązujące.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Sobolewski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Wybicki.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 23/XII r. 1921, Nr. 104, poz. 748).

35.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 29 grudnia 1921 r.,

w przedmiocie ograniczenia obrotu dewizami i walutami zagranicznemi.

Na mocy ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 748), zarządza się, co następuje:

§ 1. Następujące rozporządzenia zatrzymują moc obowiązującą do dnia 31 grudnia 1922 r., względnie do odwołania lub zmiany:

a) Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 31 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 18, poz. 104) o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi, ze zmianami, wprowadzonemi rozporządzeniem Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z 12 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 706).

b) Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 15 stycznia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 105).

c) Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z 2 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dn. 15 stycznia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 51, pz. 318).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 2 stycznia 1922 r.

Minister Skarbu:

w z. (—) *B. Markowski.*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

(—) *Wybicki.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Sobolewski.*

(Dz. Ust. R. P. z 1921 r. Nr. 108, poz. 795).

36.

USTAWA

z dnia 17 grudnia 1921 roku,

o wypuszczeniu serji III biletów skarbowych.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia serji III biletów skarbowych na ogólną sumę 30 miljardów marek polskich.

Art. 2. Terminy wypuszczenia i płatności biletów skarbowych serji III, sposób i warunki wypuszczenia ich w obieg, jak również wysokość oprocentowania, oraz tryb opłaty odsetek ustali Minister Skarbu.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski.*

Minister Skarbu:

(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. Rz. P. z d. 30/XII, 1921 r., Nr. 106, poz 771).

37.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu komunikuje: Z dniem 1-go lutego 1922 r. Ministerstwo Skarbu wypuszcza na sumę 30 miljardów Serję III Biletów Skarbowych.

Odsetki od Biletów Skarbowych Serji III są wypłacane w stosunku 5% rocznie, z góry, przez potrącenie przy sprzedaży (dyskonto).

Suma, ustalona przez potrącenie od sumy imiennej biletu odsetek w stosunku 5% rocznie od dnia

bieżącego do dnia 1-go lutego 1923 r., określa jego wartość dzienną. Według tej wartości dziennej Bilety Skarbowe są sprzedawane przez Centralną Kasę Państwową. Kasy Skarbowe i Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej i są na żądanie przez te instytucje przedterminowo wykupywane i przyjmowane przy wpłatach, bez pobierania za te czynności żadnych opłat, ani prowizji. Wszystkie urzędy i instytucje państwowe przyjmują Bilety Skarbowe jako kaucję, oraz jako wadja według tejże wartości dziennej, we wszystkich wypadkach, w których prawo przewiduje składanie kaucji i wadjów.

Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej przyjmują Bilety Skarbowe do depozytu, bezpłatnie.

Bilety Skarbowe mają wszelkie prawa papierów wartościowych, posiadających bezpieczeństwo pupilarne, i mogą być używane dla lokaty kapitałów fundacyjnych, kościelnych, kaucji cywilnych i wojskowych, depozytów oraz dla konwersji innych papierów pupilarnych.

Bilety Skarbowe są ważne w ciągu lat 10, począwszy od daty płatności, poczem ulegają umorzeniu i przestają być opłacane.

Bilety Skarbowe wobec powyższego są najlepszą lokatą kapitału, najodpowiedniejszą oszczędnością, zarazem służyć mogą, jako czeki rachunków bieżących na wszystkie Kasy Skarbowe, Urzędy Podatkowe i Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

(Monitor Polski Nr. 13—1922 r.).

38.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 9 grudnia 1921 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie podwyższenia opłat probierczych.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczemi, oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austrjackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. 1920 r. Nr. 70, poz. 470), zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Artykuł 10 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych, obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. 1920 r. Nr. 85, poz. 566), otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty probiercze na rzecz Skarbu Państwa za cechowanie złotych i srebrnych przedmiotów tymczasowo są następujące:

Poz.	Wyszczególnienie	Mk.	f.
	Od wagi 1 grama.		
1.	Od gotowych wyrobów:		
	a) złotych	20	—
	b) srebrnych	1	—
2.	Od metali malarskich w książeczkach (waga z papierem):		
	a) od złota	1	—
	b) od złoto-srebra	—	60
	c) od srebra	—	20
3.	Od metali grubolistkowych (waga bez papieru):		
	a) od złota	5	—
	b) od złoto-srebra	3	—
	c) od srebra	—	60
4.	Od wyrobów szmuklerskich:		
	a) od złota	5	—
	b) od srebra	—	60
5.	Od zlewków sztab i t. p. materjałów i półfabryków:		
	a) od złota	1	—
	b) od srebra	—	10
6.	Od zegarków kieszonkowych i kopert do zegarków w stanie gotowym (rozebranym lub nierozebranym):		
	Za sztukę:		
	a) od złotych do 33⅓ mm. średnicy zegarka	400	—
	b) od złotych większej średnicy	300	—
	c) od srebrnych bez względu na wielkość	100	—
7.	Od kopert do zegarków w stanie niegotowym — jak w p. 1".		

§ 2. Artykuł 17 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Za czynności, nie połączone ze stemplowaniem, urzędy pobierają następujące opłaty:

1. za każdą próbę złotą 100 mk.;
2. za każdą próbę srebra na drodze ogniowej 40 mk.;
3. za każdą próbę srebra na drodze mokrej 200 mk.;
4. za każdą próbę stopu złota i srebra na drodze ogniowej 140 mk.;
5. za topienie srebra i złota do 100 gramów 200 mk.;
6. za każde następne 100 gramów 100 mk.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 roku.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *Henryk Strasburger.*
Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. U. R. P. z d. 31 XII—1921 r. Nr. 108, poz. 790).

39.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 grudnia 1921 r.

w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Na mocy art. 13 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowemi i kantorami wymiany (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 175) oraz roz-

porządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na województwa nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego mocy obowiązującej ustawy z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 478) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby, pragnące uzyskać koncesję na otwarcie i prowadzenie domu bankowego lub kantoru wymiany, powinny złożyć w Ministerstwie Skarbu odpowiednie podanie.

Podanie to powinno zawierać:

1) imię i nazwisko petenta, jego zawód i stałe miejsce zamieszkania,

2) projektowane brzmienie firmy przedsiębiorstwa i wskazanie miejsca jego siedziby,

3) wysokość kapitału zakładowego,

4) rodzaj i zakres operacji.

§ 2. Koncesji udzielać się będzie tylko pełnoletnim i nieposzlakowanym obywatelom Rzeczypospolitej; w tym celu do podania powyżej wymienionego należy załączyć:

1) świadectwo władzy policyjnej stałego miejsca zamieszkania petenta, że jest on obywatelem polskim i liczy przynajmniej 21 lat życia;

2) świadectwo, że petent nie był sądownie karanym i nie znajduje się pod sądem lub śledztwem;

3) świadectwo właściwego sądu okręgowego, że petent nie ma ogłoszonej upadłości;

4) dowód fachowego uzdolnienia do prowadzenia zamierzonego przedsiębiorstwa;

5) dowód, że projektowany kapitał zakładowy został w gotówce lub w polskich państwowych papierach procentowych złożony do polskiej krajowej Kasy pożyczkowej lub miejscowej Kasy Skarbowej do depozytu na rachunek Ministerstwa Skarbu.

§ 3. Jeżeli dom bankowy lub kantor wymiany ma powstać pod postacią spółki firmowej (jawnej) lub komandytowej — to do podania wymienionego w art. 1 powinien być dołączony wierzytelny odpis umowy spółki. W tym wypadku przepisy, zawarte w ust. 1 — 3 § 2, dotyczą również wszystkich spólników osobiście odpowiedzialnych.

§ 4. Wszystkie domy bankowe i kantory wymiany na obszarach w § 14 nin. rozp. wymienionych, czynne przed dniem 19 lutego 1921 r., t. j. przed wejściem w życie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 93), na mocy koncesji wydanych przez b. „Zarząd Cywilny Ziem Wschodnich i b. Zarząd Cywilny Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego" mogą nadal istnieć prawnie, o ile otrzymają koncesję w myśl art. 12 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 175). Właściciele takich przedsiębiorstw, o ile pragną prowadzić je nadal na warunkach określonych ustawą o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowemi i kantorami wymiany z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 175), powinni złożyć w Ministerstwie Skarbu podanie zawierające:

1) brzmienie firmy przedsiębiorstwa, dokładny adres siedziby głównej i oddziałów,

2) imię i nazwisko właściciela,

3) wysokość kapitału zakładowego i kapitałów zapasowych przedsiębiorstwa,

4) rodzaj i zakres prowadzonych operacji.

Do powyższego podania należy dołączyć:

a) wierzytelny wyciąg z rejestru handlowego,

b) dowody stwierdzające czas powstania i istnienia przedsiębiorstwa,

c) bilans za rok 1920 oraz miesięczne bilanse surowe za miesiąc 1921 r., które wpłynęły do dnia wniesienia podania,

d) dokładny wykaz zatrudnionych w przedsiębiorstwie zarządzających prokurentów i innych pracowników oraz dokumenty ich dotyczące a wyszczególnione w § 2 ust. 1 — 4 niniejszego rozporządzenia,

e) oryginały lub uwierzytelnione odpisy dokumentów, na których podstawie przedsiębiorstwo było dotychczas czynne.

Od przedstawienia powyższych dokumentów wolne są te osoby, które już poprzednio złożyły je w Ministerstwie Skarbu. W tym wypadku w podaniu wskazać należy, kiedy dokumenty te zostały złożone.

Osoby, których przedsiębiorstwa już były czynne w dniu ogłoszenia ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 93), winny udowodnić bilansem posiadanie minimalnego kapitału zakładowego, wymaganego w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Najmniejszą wysokość kapitału zakładowego art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 175), oraz § 1 ust. 3 i 4, ust. 3, niniejszego rozporządzenia określa się w sumie marek polskich.

dla miast	dla domów bankowych	dla kantorów wymiany
Grodna, Baranowicz, Brześcia n/Bugiem, Pińska, Kowla, Włodzimierza Wol., Łucka, Dubna, Równa i Ostroga	300.000	150.000
dla wszystkich innych miast .	200.000	50.000

§ 6. Koncesja upoważnia do prowadzenia tylko jednego przedsiębiorstwa. Dla każdego oddziału uzyskać należy osobną koncesję w myśl warunków ustawy z dnia 23 marca 1920 r., oraz niniejszego rozporządzenia — jak dla samoistnego przedsiębiorstwa.

§ 7. Przedsiębiorstwa czynne przed wejściem w życie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. powinny podanie o koncesję wnieść do Ministerstwa Skarbu najpóźniej przed upływem 1 miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Przedsiębiorstwa, których podania w powyższym terminie nie będą złożone, mają obowiązek przystąpienia do likwidacji swoich interesów i zamknięcia przedsiębiorstw w terminie przewidzianym w § 10 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Przedsiębiorstwa istniejące, które w terminie przepisanym w § 7 niniejszego rozporządzenia złożyły podania o koncesję na dalsze ich prowadzenie, mogą być czynne dalej, aż do czasu rozstrzygnięcia podania przez Ministerstwo Skarbu (art. 9).

§ 9. Na wniesione podanie każdy petent otrzyma rezolucję pisemną. Petenci, których podania będą uwzględnione, powinni w przeciągu 2 tygodni od daty zawiadomienia złożyć w polskiej krajowej Kasie pożyczkowej lub w miejscowej kasie skarbowej specjalną opłatę w złocie w stosunku 1% od kapitału zakładowego, najmniej jednak w sumie 1000 mk. w monetach złotych wartości imiennej, obliczając wartość tychże monet według tabeli załączonej do art. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 lutego 1920 r. w sprawie płacenia cła od niektórych towarów w złocie (Dz. U. R. P. Nr. 19 z dn. 1 marca 1920 r. poz. 98) — oraz kaucję przewidzianą w art. 6 ustawy z dnia 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30

z 1920 r. poz. 175). Po złożeniu właściwych tego dowodów petent na ich podstawie otrzyma stanowczą koncesję, zdeponowany kapitał zakładowy zaś zostanie mu zwrócony.

Kaucję składać można w gotówce lub w polskich państwowych papierach procentowych, należy zaś wnieść ją do polskiej krajowej Kasy pożyczkowej lub do miejscowej kasy skarbowej do depozytu Ministerstwa Skarbu.

§ 10. Petenci, których podania będą odrzucone, mają obowiązek w ciągu 14 dni po doręczeniu im rezolucji odmownej (art. 9) odebrać w Ministerstwie Skarbu załączniki do ich podań.

Właściciele istniejących domów bankowych, którzy nie otrzymają zatwierdzenia koncesji, mają obowiązek w przeciągu 4 miesięcy od daty orzeczenia o odmowie zlikwidować swoje przedsiębiorstwa i zamknąć je.

Istniejące kantory wymiany, których koncesji nie zatwierdzono, powinny być zamknięte w przeciągu 1 miesiąca od daty orzeczenia o odmowie.

Terminy te nie mogą być odraczane.

Likwidacja lub zwinięcie przedsiębiorstwa, nie przeprowadzone we właściwym terminie, pociąga za sobą odpowiedzialność w myśl art. 10 ustawy z dnia 23 marca 1920 r.

§ 11. Ustanowienie prokury lub pełnomocnictwa do zarządzania domem bankowym albo kantorem wymiany oraz wybór członków zarządu takiego przedsiębiorstwa, o ile ono zostanie zorganizowane w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, podlega zatwierdzeniu Ministra Skarbu.

§ 12. Domy bankowe obowiązane są:

1) przedstawiać do Ministerstwa Skarbu bilanse roczne i miesięczne:

roczne — najpóźniej w terminie 3-miesięcznym po zamknięciu roku operacyjnego, misięczne zaś w terminie 15-dniowym po upływie ostatniego miesiąca,

2) ogłaszać bilanse roczne w terminie przewidzianym dla składania ich w Ministerstwie Skarbu (ust. 1) w „Monitorze Polskim“,

3) wywieszać bilanse roczne i miesięczne w lokalu przedsiębiorstwa (centrali i oddziałach) na widocznem miejscu.

§ 13. W lokalach domów bankowych i kantorów wymiany należy na widocznem miejscu wywieszać dzienne kursy giełdowe.

Każdemu klientowi należy przy operacjach wymiennych wydawać kwit z wyszczególnieniem sumy, kursu i daty tranzakcji.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie rozporządzenia w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany, które na tych obszarach dotychczas obowiązywały.

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. Rz. P. z d. 14/I—1922 r., Nr. 2, poz. 10).

Przepisy o instytucjach bankowych.

40.

USTAWA

z dnia 14 grudnia 1921 roku

w przedmiocie upoważnienia Ministra Skarbu do zaciągnięcia w Polskim Banku Krajowym pożyczki w kwocie 1.000.000.000 mk. p. celem podwyższenia kapitału zakładowego tegoż Banku.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zaciągnięcia w Polskim Banku Krajowym pożyczki w kwocie 1.000.000.000 mk. p. w obligacjach komunalnych, umarzalnych w przeciągu 51 lat.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia jej w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*
Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*
Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 106, z d. 30/XII—1921 r., poz. 768).

41.

USTAWA

z dnia 14 grudnia 1921 roku

w przedmiocie podwyższenia gwarancji Skarbu Rzeczypospolitej Polskiej za dopełnienie przez Polski Bank Krajowy zobowiązań, wypływających z wydania obligacji komunalnych, obligacji kolejowych i z tytułu wkładek oszczędności.

Art. 1. Gwarancja Skarbu Rzeczypospolitej Polskiej za dopełnienie zobowiązań z tytułu wydawania obligacji komunalnych przez Polski Bank Krajowy zostaje podwyższona do kwoty 5.000.000.000 mk. p. imiennej wartości, z tytułu obligacji kolejowych do 2.000.000.000 mk. p. imiennej wartości i z tytułu wkładek oszczędności do 500.000.000 mk. p.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia jej w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*
Prezydent Ministrów:
(—) *A. Ponikowski.*
Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 106, z d. 30/XII—1921 r., poz. 769).

Przepisy emerytalne.

42.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu
z dnia 9 grudnia 1921 r.

w uzupełnieniu rozporządzenia z dn. 25 listopada 1919 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów 1831 i 1863 r.

Na podstawie artykułu 8 ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów powstania 1831 i 1863 r. (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 397) w uzupełnieniu wydanego w wykonaniu tejże ustawy rozporządzenia z dn. 25 listopada 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 495) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przyznawanie pensji wdowom po weteranach wylegitymowanych, t. j. uznanych przez komisję kwalifikacyjną, uskuteczniane będzie bezpośrednio przez odnośne dowództwa okręgów korpusowych, po złożeniu przez wdowę następujących dowodów: 1) metryki ślubu, 2) metryki śmierci męża, 3) zawiadomienia Ministerstwa Spraw Wojskowych o uznaniu zmarłego za weterana i 4) zaświadczenia o wspólności pożycia małżeńskiego. Po należytem sprawdzeniu dokumentów, dowództwa okręgów korpusowych przesyłać je będą do odnośnej izby skarbowej, celem wydania wdowie książeczki płatniczej na pobieranie pensji wdowiej weterańskiej od dnia 1-go miesiąca następującego po śmierci męża, z zaznaczeniem na odwrotnej stronie zawiadomienia Ministerstwa Spraw Wojskowych, że dokument ten ważny jest dla wdowy od podanej powyżej daty.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *Sosnkowski.*

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 30/XII r. 1921, Nr. 107, poz. 784).

O G Ł O S Z E N I A.

Bilans Towarzystwa Kredytowego m. Kalisza po dzień 28 Lutego 1921 r.

AKTYWA.	Ruble i kopiejki		Marki według kursu 100=2.16
Kasa		41613.33½	89884.80
Rachunki przekazowe i wnioski		20277.38	43799.13
Papiery %%-we nabyte z funduszu:			
a) kapitału zasobowego	161337.95		
b) kapitału obrotowego	223104.76	384442.71	830396.25
Kupony ubiegłe niezrealizowane od pap. %% kap. zasobowego		33591.82	72558.33
Pożyczki udzielone na nier. należące do Stowarzyszonych .		3993144.22½	8625191.53
Raty od pożyczek . .		355509.23	767899.94
Korespondenci . . .		9626.33	20792.88
Kupony zdyskontowane		6640.00	14342.40
Własność Towarz.:			
a) nieruchoma . .	46296.29½		
b) ruchoma . . .	2400.00	48696.29½	105184.—
Zaliczenia i wydatki zwrotne		86270.13	186343.48
Wydatki w zastępstwie stowarzyszonych. .		859.20	1855.87
Podatek skarbowy od kuponów		11113.86	24005.94
Przewyżka rozchodów nad dochodami . .		71532.88	154511.02
		5063317.39½	10936765.57

PASYWA.	Ruble i kopiejki		Marki według kursu 100=2.16
Kapitał zasobowy . .		288095.70½	622286.72
Fundusz na amortyzację nieruchom. .		12000.—	25920.—
Listy zastawne w obiegu:			
a) 5%	3995900.—		
b) 6% skonw. a do zapłacenia nie przedstaw. . .	250.—	3996150.—	8631684.—
5% listy zastawne wylosowane		270650.—	584604.—
Należność za ubiegłe kupony		337077.25	728086.86
Fundusz na zapłatę kuponów		104547.90	225823.47
Raty przedterminowe		3284.37	7094.24
Fundusze przechod.		45603.19	98502.89
Wpływy na podatek skarbowy od kuponów zdyskontowanych		664.—	1434.24
Kupony od listów zastawnych wylosowanych.		401.—	866.16
Fundusz kasy przezorn. i pomocy . .		4843.98	10462.99
		5063317.39½	10936765.57

Wyciąg ze sprawozdania Towarzystwa Kredytowego m. Kalisza na rok 1920/21.

I.	Kapitał zasobowy na dzień 1 Marca 1920 roku wynosił		Rb. 270901 k. 42
	W roku sprawozdawczym przybyło:		
	a) z opłat na zasilenie kapitału zasobowego z rat	Rb. 17194 k. 28½	
	b) wskutek podniesienia szacunku nier. własnej Tow.	„ 20645 „ 37	Rb. 37839 k. 65½
		Razem	Rb. 308741 k. 07½
	A ponieważ przelano na pokrycie przewyżki wyd. nad doch. w roku sprawoz.		Rb. 20645 k. 37½
	W dniu więc 28 lutego 1921 roku kapitał zasobowy wynosił		Rb. 288095 k. 70½
II.	W końcu roku sprawozdawczego nieumorzonych pożyczek obciążających nieruchomości należące do Stowarzyszonych pozostało na sumę . . .		Rb. 3993144 k. 22½
III.	Dochody Towarzystwa:		
	Na dzień 1 marca 1920 roku pozostawało (z czystego zysku r. 1920/21) . .	Rb. 6944 k. 44	
	W roku sprawozdawczym przybyło	Rb. 178767 k. 41	Rb. 185711 k. 85
IV.	Wydatki w tymże roku uczyniły		Rb. 257244 k. 73
	Przewyżka wydatków nad dochodami wynosiła		Rb. 71532 k. 88

V. Ogólne zebranie pełnomocników Towarzystwa odbyte w dniu 28-ym czerwca 1921 roku zatwierdziło sprawozdanie Dyrekcji, bilans zamknięcia roku 1920/21 i budżet na 1921/22 rok.

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

OBWIESZCZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego we Włocławku w dniu 8 października r. 1921 zaciągnięto następującą firmę:

„Spółdzielnia Rolniczo-handlowa „Wspólna Praca" w Kutnie, z odpowiedzialnością ograniczoną", z siedzibą w Kutnie, ul. Poznańska, dom Esmana. Wysokość odpowiedzialności ograniczonej każdego członka równa się pięciokrotnej wysokości każdego udziału. Celem spółdzielni jest kupno, produkcja i sprzedaż przedmiotów i artykułów potrzebnych w gospodarstwie rolnem, oraz zakup, przerabianie, zbywanie płodów rolniczych, dzierżawienie i nabywanie realności, otwieranie oddziałów, magazynów i wytwórni. Wysokość udziału wynosi marek 500; udział winien być całkowicie wpłacony przy zapisaniu się do spółdzielni. Członkami zarządu są: 1) Stefan Jóźwiak, 2) Franciszek Sokół i 3) Stanisław Kawczyński. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony, pismem przeznaczonem do ogłoszeń spółdzielni jest „Czasopismo Spółdzielni Rolniczych" w Warszawie. Rok obrachunkowy — kalendarzowy. Spółdzielnia liczy trzech członków zarządu. Na aktach spółdzielni wymagane są podpisy dwóch członków zarządu pod stemplem firmy. Zatwierdzenia Rady Nadzorczej wymagają uchwały zarządu w sprawach, dotyczących: 1) nabywania, zbywania lub obciążania nieruchomości, 2) otwierania udziałów i zakładów wytwórczych, 3) lokowania wolnych od obrotu funduszów, 4) zaciągania pożyczek, 5) przyjmowania i zwalniania pracowników spółdzielni i wysokość ich wynagrodzenia.

Zmiany dotyczące stowarzyszenia już wpisanego.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 19 września 1921 r. przy stowarzyszeniu: Związek kredytowy dla drobnego handlu i drobnego przemysłu w Jarosławiu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością następujące zmiany: że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia, odbytem dnia 30 czerwca 1921 r. wybrano członkami zarządu: Dr. Maurycego Ettingera przewodniczącym, Maurycego Blumenfelda I zastępca przewodniczącego, Michała Margulies II zastępca przewodniczącego, Dr. Salo Rossbergera i Samuela Pfeffera, wszystkich ponownie zaś Juljusza Strissowera kupca, Szymona Monda, majstra blacharskiego w Jarosławiu zamieszkałych w miejsce Jakóba Freudenheima, Dawida Rottera i Szymona Luriego. Dalej uchwalono zmiany § 5 statutu w ten sposób, że udział członków wynosić będzie 100 Mkp.

Sąd okręgowy j. handl. O. V.

Przemyśl, dnia 17 września 1921 r.

W rejestrze spółdzielni pod Nr. 20 zapisano dzisiaj przy spółce Bank Ludowy, sp. zap. z nieogr. odp. w Wieleniu następujące zmiany statutów:

§ 11: Każdy spólnik płaci na udział rocznie przynajmniej 10 mk. tak długo, aż udział dojdzie do 1000 mk.

§ 47: Ogłoszenia spółki umieszcza się w piśmie „Orędownik powiatu czarnkowskiego w Czarnkowie.

Wieleń, dnia 29 września 1921 r. Sąd Powiatowy.

WPIS DO REJESTRU HANDLOWEGO.

1) Siedziba i firma: Polska kooperatywa inwalidzka w Brzeżanach, z siedzibą Brzeżany, Spółdzielnia z ograniczoną poręką.

2) Przedmiot spółdzielni jest nabywanie artykułów codziennej potrzeby, i wszelkich w zwykłym okresie znajdujących się towarów dla swych członków drogą odsprzedaży, może też podejmować się komisowej odsprzedaży innych czynności komisanta.

3) Nieczłonków wolno uwzględniać tylko wtedy, jeśli to będzie wskazane ze względu na większe zapasy towarów, szczególnie przy artykułach, ulegających zepsuciu.

4) Wysokość udziału wynosi 1000 mk. płatnych przy wstąpieniu do towarzystwa.

5) Zarząd spółdzielni: przewodniczący Antoni Zamojski, następca Marjan Kolbek, kasjer Mikołaj Bartosiewicz, — wszyscy w Brzeżanach zamieszkali.

6) Czas trwania nieograniczony: a) pisma ogłaszane być mają w Gazecie Lwowskiej i lokalu spółdzielni, b) rok obrachunkowy jest rokiem kalendarzowym, c) zarząd składa się z 3 członków, a firmę podpisuje dwóch członków pod wyciśnieniem stempla, d) W razie ustąpienia członka zarządu rada nadzorczą wybiera zastępce, e) postępowanie przy likwidacji opiewa § 50 do 52 statutu.

7) Data wpisu 8.10 1921 r.

Brzeżany, dnia 24 września 1921 r.

Sąd okręgowy O. II

WPIS DO REJESTRU HANDLOWEGO.

1. Siedziba i nazwa: Sklep kółka rolniczego, Stowarzyszenie współdzielcze z ograniczoną poręką w Bursztynie, odpowiedzialność dwukrotna udziałów.

2. Przedmiot przedsiębiorstwa: Cel podniesienia gospodarstwa swych członków, a przez wspólne nabywanie artykułów potrzebnych do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego i drobiazgową sprzedaż tychże; b) przez wspólne spieniężanie produktów rolnych i wyrobów członków; c) przez produkowania na wspolny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego.

3. Wysokość udziału spłacana przy wstąpieniu członka wynosi 300 mkp.

4. Zarząd składa się z trzech dyrektorów i trzech zastępców, dyrektorowie: Albin Krogólski, Stanisław Karmański i Stanisław Englot; zastępcy: Józef Wagner, Józef Szuberl i Jan Krasiński, którzy firmę podpisują przez dwóch członków pod wyciśniętą stampilją.

5. Czas, trwania nieograniczony.

Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Przewodnik Kółek rolniczych w Krakowie" i lokal firmy. Rok obrachunkowy 31 grudnia każdego roku. Rada nadzorcza: 6 członków. Przepisy o likwidacji zawiera § 40 statutu. Data wpisu — 7 października 1921 r.

Brzeżany, dnia 16 września 1921 r.

Sąd okręgowy O. II.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni Nr. 31 zapisano dziś przy spółdzielni Deutsche Spar und Darlehnskassenverein, Nowe Skalmierzyce, Sp. zap. z nieogr. odp. Po zupełnym podziale majątku spółdzielni odwołano plenipotencje likwidatorów.

Ostrów, dnia 6 października 1921 r.

Sąd Powiatowy.

Zmiany dotyczące już wpisanego Stowarzyszenia.

W rejestrze Stowarzyszeń wpisano dnia 3 września 1921 r. przy Stowarzyszeniu. Spółka oszczędności i pożyczek w Odporyszowie — Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką następujące zmiany:

Ustąpił członek zarządu: Franciszek Pluta w miejsce jego wybrano członkiem zarządu Józefa Janika.

Tarnów, dnia 3 września 1921 r.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

W naszym rejestrze spółdzielczym zapisano pod Nr. 20 przy Spółce „Deutscher Spar und Darlehnskassenverein, spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością we Wilczy", że Gustaw Weber, Rudolf Meyer, Paweł Kindler i Karol Weber wystąpili z zarządu, a na ich miejsce wstąpili: Speitel Wilhelm, Wilhelm Loharens, Henryk Gierke i Gerhard Loharens.

Jarocin, dnia 26 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni wpisano dziś pod Nr. 39 spółdzielnię pod firmą: „Polski Bank Pożyczkowy, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością", z siedzibą w Chojnicach. Spólnicy podlegają odpowiedzialności do podwójnej kwoty udziałowej. Każdorazowe walne zebranie może uchwalić nadzwyczajne wpłaty na udział. Spółdzielnia prowadzi interes bankowy celem udzielania kredytu. Każdy udział wynosi 500 mk., a spólnik winien płacić na udział rocznie najmniej 50 mk. tak długo, aż 500 mk. będzie wpłaconych. Do zarządu wybrani zostali: Marceli Nagórski z Chojnic i Franciszek Gierszewski z Chojnic. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Ogłoszenia spółdzielni umieszcza się w piśmie Dziennik Chojnicki. Zarząd składa się z 2 członków, którzy za spółdzielnię kolektywnie podpisują. Zezwolenia rady nadzorczej potrzebuje zarząd na zakupno nieruchomości, przyjmowanie osób do służby spółdzielni, zwalnianie ich ze służby i wyznaczanie dla nich wynagrodzenia, na zaciąganie pożyczek, — co się nie odnosi do tak zwanych depozytów — na lokowanie zbywających kapitałów, na nabywanie papierów wartościowych. Spekulacja podobnymi papierami jest zabroniona.

Chojnice, dnia 30 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

1. Nr. rejestru 1-szy.
2. Robotnicza spółdzielnia spożywców w Łowiczu, z odpowiedzialnością udziałami. Oddziałów niema.
3. Przedmiot przedsiębiorstwa: zaspakajanie wspólnemi siłami materjalnych i kulturalnych potrzeb członków.
4. Wysokość udziału 500 mk., w ratach kwartalnych, nie później, niż w ciągu roku od czasu wstąpienia do stowarzyszenia członków.
5. Członkowie Zarządu: 1) Dzięgiel Adam, 2) Jóźwiak Bolesław. 3) Dynkierowski Leon. Zastępców statutem nie przewidziano.
6. a) Czas trwania nieograniczony,
b) pismo do ogłoszeń „Łowiczanin“,
c) rok obrachunkowy kalendarzowy,
d) liczba członków Zarządu trzech,
e) uprawnienia Zarządu nieograniczone,
f) w razie wybrania przez Walne Zgromadzenie jednego tylko zarządzającego, jednocześnie winien być wybrany jego zastępca,
g) rozwiązanie spółdzielni następuje na skutek uchwały 3/4 głosów Zgromadzenia Walnego, zatwierdzonej większością 3/4 głosów na następnem w tym celu zwołanem nadzwyczajnem Zgromadzeniu Walnem.

Zarejestrowano 10 września 1921 r. Łowicz.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru handlowego Działu Spółdzielni sądu okręgowego w Radomiu w dniu 8 października 1921 r. wciągnięto następujące firmy:

Nr. 8. „Chrześcijańska Spółdzielnia pożyczkowo-oszczędnościowa w Ożarowie z odpowiedzialnością ograniczoną“. Siedziba Spółdzielni m. Ożarów w województwie Kieleckiem Odpowiedzialność pięciokrotna w stosunku do zgłoszonych udziałów. Przedmiot: Prowadzenie czynności bankowych oraz podniesienie sprawności gospodarczej swego środowiska przez przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek. Niecziłonkowie mogą korzystać z kredytu jedynie przy zabezpieczeniu rzeczowem. Udział 500 mk. płatny jednorazowo przy przystąpieniu do spółdzielni. Zarząd: Kazimierz Załęski. Łukasz Adamski i Józef Tomaszewski. wszyscy zamieszkali w Ożarowie: a) Czas trwania spółdzielni nieograniczony, b) organ do ogłoszeń — czasopismo „Siła“, c) rok obrachunkowy — kalendarzowy, d) członków zarządu 3-ch. Oświadczenie woli w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu e) ograniczeń Zarządu pozaustawowych niema. f) pełnomocników (zastępców) ustanawia Zarząd wspólnie z Radą nadzorczą g) likwidacja — zgodnie z art. 76 — 84 ustawy o spółdzielniach z 29 października 1921 r.

Wydział Rejestru Handlowego Sądu Okręgowego w Radomiu

Zmiany dotyczące Stowarzyszenia już wpisanego.

W rejestrze Stowarzyszeń wpisano dnia 24 września 1921 r. przy Stowarzyszeniu „Spółka hodowców drobiu w Radomyślu Wielkim“. Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką następujące zmiany:

Ustąpili członkowie zarządu: Franciszek Woliński i Stanisław Kamuła; w miejsce ich wybrano członkami zarządu ks. Franciszka Wójcika i Józefa Stacha.

Tarnów, dnia 24 września 1921 r.

Sąd Okręgowy, Oddział IV.

OBWIESZCZENIE.

W tutejszym rejestrze spółdzielni zapisano dziś pod Nr. 86 spółdzielnię pod nazwą:

„Spółdzielnia pracowników Izby Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów „Ogniwo“. Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Bydgoszczy.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest wytwarzanie, wyrabianie i sprzedaż członkom swoim środków żywności i wszelkich przedmiotów do prowadzenia gospodarstwa domowego, i w gospodarstwie domowem potrzebnych. Odpowiedzialność jest jednokrotna. Udział wynosi mk. 1.000 — i może być w ciągu 6 miesięcy ratami spłacony. Zarząd składa się z 3 członków. oraz 3 zastępców. którzy są corocznie przez Walne Zgromadzenie na wniosek Rady Nadzorczej wybierani. Ogłoszeń dokonuje spółdzielnia w piśmie ustawą przepisanem, i w jednym z Dzienników w Bydgoszczy. wychodzących. Rok obrachunkowy zaczyna się 1 maja i kończy się 30 kwietnia. Przy likwidacji miarodajnemi będą przepisy ustawowe.

Bydgoszcz d. 4 października 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W rejestrze spółdzielni sądu tutejszego, pod Nr. 3, zapisano: Dotychczasową nazwę Spółki „Towarzystwo Bankowe w Sępolnie“. Związek zarejestrowany z nieograniczoną poręką w Sępolnie, zmieniono na nazwę, która brzmi:

Bankverein, Sępólno. Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością w Sępólnie.

Sępolno, d. 7 października 1921 r.

Sąd Powiatowy.

OBWIESZCZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielczym zapisano dzisiaj przy Spółce: „Parzynowska Kasa Oszczędności“, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Parzynowie, następującą zmianę:

Spółkę wykreślono.

Ostrzeszów. d. 28 września 1921 r. Sąd Powiatowy.

Do rejestru spółdzielni wpisano przy spółdzielni konsum Urzędników Polskich Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Toruniu (58): W miejsce Józefa Tyrakowskiego Augusta Krausego i Edmunda Lenartowicza wybrano do zarządu:

starszego sekretarza Pom. Urz. Wojew. Antoniego Jurkiewicza.

sekretarza Pom. Urz. Wojew. Stanisława Byczkowskiego, kasiera Pom. Urz. Wojew. Edwarda Drumste.

Toruń. dnia 24 września 1921 r. Sąd Powiatowy.

Pod Nr. 2 rejestru spółdzielni zapisano dnia 8-go października 1921 r. przy Vorschussverein. Spółka zap. z nieogr. odpow. w Nowem: Prawo zastępstwa likwidatorów jest ukończone. Firma wskutek tego w rejestrze spółdzielni wygasła.

Nowe. dn. 8 października 1921 r. Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze spółdzielni, pod Nr. 17, zapisano dziś:

1. Konsum urzędniczy. Spółdzielnia zapisana z ograniczoną poręką w Nowemmieście.
2. Zakup i sprzedaż produktów pierwszej potrzeby dla członków. Sprzedaż odbywać się może i niečzłonkom.
3. Pięciokrotna odpowiedzialność za zobowiązania Spółdzielni wobec niej i jej wierzycieli.
4. Udział 1.000 marek płatny po 250 marek najdalej w pół roku.
5. Członkowie Zarządu — Wacław Nowaczyk, Kazimierz Swarowski Wacław Weilandt.
6. Ogłoszenia umieszcza się w Drwęcy w Nowemmieście.
7. Rok obrachunkowy kończy się 1 lipca każdego roku.

Nowemiasto dnia 26 września 1921 r.

Sąd Powiatowy.

WPIS DO REJESTRU FIRMY SPÓŁKOWEJ.

Do rejestru oddział C. wciągnięto — co następuje:

Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Dom handlowy „Wschód“. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) wykonywanie interesów handlowych i handlu wszystkiemi ustawowo w tym celu dopuszczonemi towarami. b) wykonywanie wszelkich interesów mających związek z czynnościami pod a) wymienionemi. c) przyjmowanie zastępstw firm krajowych i zagranicznych w zakresie przedsiębiorstwa. Firma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Czas trwania spółki: nieograniczony. Kapitał zakładowy spółki: 1 000 000 mk. z płaca w gotówce. Zakład filialny: Brody. ul. Muzyczna Nr. 4. noszący firmę: „Dom handlowy „Wschód“. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. filia w Brodach.

Zawiadowcy: 1) Antoni Czerwiński. przemysłowiec. zamieszkały w Kocmyrzowie: 2) Adam Grzybowski przemysłowiec zamieszkały w Krakowie ul. Sławkowska L. 28

Podpis firmy: Zakładu głównego: pod wyciśniętym lub wypisanym brzmieniem firmy podpiszą dwaj zawiadowcy lub też tylko jeden swoje nazwiska.

Podpis firmy zakładu filialnego: do podpisywania zakładu filialnego uprawniona jest prócz zawiadowców w ich zastępstwie w charakterze prokurzystki Helena Romańska.

Prokurę udzielono Helenie Romańskiej w Brodach, ulica Muzyczna l. 4. Dzień wpisu dnia 26 lipca 1921 r.

Złoczów, dnia 4 lipca 1921 r.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II.

Stan Rachunków Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

na dzień 10 października 1921 roku.

AKTYWA:		Marek pol.		Zmiany od ostatniego wykazu
1. Zapas kruszcu: a) Złoto	19.413.260.75			
b) Srebro	41.243.073.95			
c) Bilon zagraniczny	1.269.167.42	61.925.502.12 *)	+	79.882.50
2. Waluty zagraniczne		43.118.750.32 *)	+	5.952.538.73
3. Rachunki Zagr. „Nostro"	1.552.371.695.08			
Banki Niemieckie	405 952.373.84 *)	1.958.324.068.92	+	334.886.046.98
4. Portfel wekslowy		7.232.656.427 70	+	995.380.984.50
5. Pożyczki: term., tow., Otw. Kr. i ulgowe		10.869.301.665.69	+	990.746.367.63
6. Dług Skarbu Państwa		181.750.000.000.—	+	3.75[illegible].000.000.—
7. Pocztowa Kasa Oszczędności		1.496 716.705.95	—	205.883.572.96
8. Papiery własne		4.604.078.42	+	4.767 05
9. Inne Aktywa		17.000.910.868.32		1.119.249.505.19
	Razem Mk.	220.417.558.067.44		

PASYWA.				
1. Fundusz rezerwowy		68.912.361.57	—	bez zmiany
2. Obieg banknotów		160.579.826.771.—	+	7.787.770.224.—
3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania:				
a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe	22.436.199.372.20			
b) Pocztowa Kasa Oszczędności	1.581.148 740.75			
c) Inne rachunki	15.625.584.482.—	39.642.932.594.95		451.509.73303
4. Inne Pasywa		20.125.886.339.92	—	2.584 342.981.73
	Razem Mk.	220.417 558.067.44		

Na poczet pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. wpłynęło Mk. 125.430.284.18.

Naczelny Dyrektor: (—) *Bigo.* Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Rybiński.*

Stopa procentowa 7% od dyskonta weksli a od lombardu pożyczek premjowych 6%.
„ „ 8% „ lombardu papierów wartościowych.
„ „ 5½% „ „ pożyczek Państwowych.

*) w/g parytetu.

Stan Rachunków Banku Związków Ziemian, Sp. Akc. na dzień 1 października 1921 r.

Instytucja Centralna—Warszawa, Kopernika 30. Oddziały: Białystok, Bielsk (Podlaski), Częstochowa, Jędrzejów, Konin, Lublin, Noworadomsk, Płock, Radom, Włoszczowa, Zamość i agentury w Opatowie i Sierpcu.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie		Mk.	61095388.28
Pozostałość w P. K. K. P.		„	37209226.08
„ w P. K. O.		„	13767.96
Waluty		„	3429032.30
Papiery procentowe własne:			
a) papiery państwowe	Mk. 10817237.50		
b) papiery hipoteczne, komisowe i akcje	„ 8848274.27	„	19665511.77
Udziały w przeds. przem.		„	36140350.—
Weksle zdyskontowane		„	212830927.29
Rachunki otwartego kredytu:			
a) zabezp. papierami publicz. i akcjami	Mk. 64982537.99		
b) zabezp. wekslami, ewikcją i in. wart.	„ 254140465.66	„	319123003.65
Pożyczki terminowe		„	11828014.03
Rachunki korespondentów „Loro"		„	90190156 35
„ „ „Nostro"		„	23579715.15
Nieruchomość		„	2530000 —
Ruchomości biurowe		„	3759510 48
Koszty handlowe		„	35315047.69
„ organizacji		„	7821202.77
Inkaso weksli		„	17384145.57
Inkaso u różnych		„	13805208.41
Rachunki Centrali z Oddziałami		„	121104756.58
Różne rachunki		„	83113459.64
		Mk.	1099938424.—
Depozyty		Mk.	288537164.99

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy		Mk.	50000000.—
„ zapasowy		„	5098257.12
„ rezerwowy		„	735000.—
Wkłady:			
a) terminowe	Mk. 25749050.22		
b) rach. czekowe	„ 445732059.34	„	471481109.56
Redyskonto weksli		„	50282473 16
Rachunki koresdondentów „Loro"		„	95128566 08
„ „ „Nostro"		„	73970630.24
Kasa Przez. i Pomocy		„	1297530.—
Przekazy		„	8366386.01
Procenty i prowizje.		„	54882457.93
Różni za inkaso		„	31699952.01
Rachunki Oddziałów z Centralą		„	138047329.86
Różne rachunki		„	118948732.03
		Mk.	1099938424.—
Różni za depozyty		Mk.	288537164.99

TOWARZYSTWO POŻYCZKOWO-OSZCZĘDNOŚCIOWE w MŁAWIE

Sprawozdanie za rok 1919.

Stan bierny:	Pozostałość w dn. 1 stycznia	Przychód: w ostatnim miesiącu	Przychód: od początku roku	Rozchód: w ostatnim miesiącu	Rozchód: od początku roku	Pozostałość w końcu roku
	Ruble i kopiejki					
Kapitał zakładowy:						
a) udziałowy . .	4972 50				8 —	4964 50
b) własny . . .	3351 61					3351 61
c) wypożycz. u osób prywatn. .	100 —					100 —
Kapit. zapasowy .	862 76					862 86
Kapitały specjalne	1967 38					1967 38
Wkłady	12157 07				718 99	11438 08
Zyski i procenty:						
a) %% od pożycz. i kary		1163 21	1236 66		2849 10	
b) różne		73 45				
Razem .	23411 42	1236 66			3576 09	22684 43

Stan czynny:	Pozostałość w d. 1 stycznia	Przychód: w ostatnim miesiącu	Przychód: od początku roku	Rozchód: w ostatnim miesiącu	Rozchód: od początku roku	Pozostałość w końcu roku
	Ruble i kopiejki					
Lokaty w instytucjach rządow. .	2083 88					2083 88
Pożyczki	19379 14		5246 28		214 14	14347 —
Majątek.	142 93		14 30			128 63
Wydatki i straty:						
na administrację .				2743 72		
z rachunku wkładów i długów .				40 18	2849 10	1612 44
strata za rok 1918 .	942 64					942 64
różne				65 20		
Razem .	22548 59	1236 66	5260 58	2849 10		19114 59
W gotówce . . .	862 83					3569 84
Bilans . . .	23411 42					22684 43

Sprawozdanie za rok 1920.

Stan bierny:	Pozostałość w dn. 1 stycznia	Przychód: w ostatnim miesiącu	Przychód: od początku roku	Rozchód: w ostatnim miesiącu	Rozchód: od początku roku	Pozostałość w końcu roku
Kapitał zakładowy:						
a) udziałowy . .	10723 32	6180 05	6180 05		250 55	16652 82
b) własny . . .	1720 50					1720 50
c) wypożyczony u osób prywatn. .	216 —					216 —
Kapit. zapasowy .	1863 78					1863 78
Kapitały specjalne	4249 54					4249 54
Wkłady	24706 25		976829 69		780298 51	221237 43
Zyski i procenty:						
a) %% od pożycz. i kary		24582 80				
b) od lokat i papierów proc. .						
c) różne		1074 40	25657 20			
Razem .	43479 39		1008666 94		780549 06	245940 07

Stan czynny:	Pozostałość w d. 1 stycznia	Przychód: w ostatnim miesiącu	Przychód: od początku roku	Rozchód: w ostatnim miesiącu	Rozchód: od początku roku	Pozostałość w końcu roku
Lokaty w inst. rząd. .	4501 19					4501 18
„ „ „ drobn. kred. i Związku			94500 —		95000 —	500 —
Pożyczki	30989 52		141236 61		322000 —	211752 91
Majątek	277 84					277 84
Wydatki i straty:						
na administrację .				32826 87		
z r-ku pożyczek .				909 80		
„ wkładów i długów. . .				86 99	38001 36	12344 16
różne				4177 70		
Razem .	35768 54		1244403 55		1235550 42	229376 09
W gotówce . . .	7710 85					16563 98
Bilans . . .	43479 39					245940 07

BILANS BANKU NARODOWEGO DLA ROZWOJU POLSKIEGO PRZEMYSŁU, RZEMIOSŁ I HANDLU

na 1 października 1921 r.

Stan czynny:			Stan bierny:		
1. Kasa	13.028.170	25	1. Kapitał zakładowy	50.000.000	—
2. R-k bieżący w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej . .	9.371.753	63	2. Kapitał na lokacji i rachunki czekowe . . .	77 848.070	97
3. „ „ w Pocztowej Kasie Oszczędności . .	1.081.477	63	3. Weksle redyskuntowane	32.388.700	—
4. „ „ w P.K.K.P. w 5%-ch Biletach Skarbowych . .	18.600.000	—	4. Korespondenci: pozostałości na ich r-k (loro) . . .	7.356.285	50
5. Papiery publiczne własne	23.348.018	65	5. „ „ na r-k Banku (nostro)	1.874.992	—
6. Pieniądze zagraniczne	1.282 536	75	6. Procenty i prowizje r/b.	25 776.802	35
7. Skup weksli	37.370.700	—	7. Różni za inkaso	200.000	—
8. Otwarte kredyty (on call) zabezpieczone pap. publicznemi .	9.114.088	50	8. Różne pasywa	5.701.182	16
9. Korespondenci: pozostałości na ich r-k (loro) . . .	41.680 602	77			
10. „ „ na r-k Banku (nostro) . .	8.231.930	53			
11. Nieruchomości	6.842.936	72			
12. Koszty handlowe	11.874.854	35			
13. Inkaso weksli	200.000	—			
14. Różne aktywa	19.118.963	20			
	201.146 032	98		201.146.032	98

Bilans Stowarzyszenia Spożyw. „JUTRZENKA" w Opaczy na dn. 1 stycznia 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 19116.71	Udziały	Mk. 19837.00
Ruchomości	„ 1150.00	Fundusz zapasowy	„ 3700.65
Remanent w dziale wytwórczym	„ 43108.25	Różne pożyczki	„ 1820.35
		Czysta nadwyżka	„ 38016.96
	Mk 63374.96		Mk 63374.96

Stowarzyszenie Mleczarskie w Trąbinie, powiatu Rypińskiego, gminy Płonne, guberni Płockiej.

Bilans ogólny w dniu 31/XII 1920 r.

AKTYWA.		PASYWA.	
Gotówka	Mk. 601.09	Udziały	Mk. 1220.17
Zapasy Dryl	„ 152.54	Wierzyciele	„ 34553.20
Nieruchomości	„ 7420.—	Fundusz rezerwowy	„ 796.[illegible]9
Ruchomości	„ 7750.—		
Dłużnicy	„ 24316.74		
	Mk. 40240.37		Mk. 40240.37

Stowarzyszenie Spożywców w Janisławicach, gm. Głuchów, st. Skierniewice.

Bilans na dzień 1 stycznia 1921 rok.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Gotowizna w kasie	Mk 38492.09	Udziały	Mk. 36264.82
Ruchomości	„ 2598.32	Fundusz społeczny	„ 4968.49
Remanent w dziale wytwórczym	„ 25916.85	Różne pożyczki	„ 16856.50
Różne inne należności	„ 6015.—	Czysta nadwyżka	„ 14932.45
	Mk. 73022.26		Mk. 73022.26

Stowarzyszenie Spożywcze „KOOPERATYWA WIEŚNIAKÓW" w Borysławiu.

Bilans na dzień 1 Czerwca 1920 roku.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.		
Gotowizna w kasie	Mk. 9094.20	Fundusz zapasowy	Mk. 162.84	
Ruchomości	„ 495.32	Fundusz społeczny	„ 1735.65	
		Fundusz specjalny		Mk. 1898.49
		Czysta nadwyżka		„ 7691.03
	Mk. 9580.52			Mk. 9589.52

Bank Narodowy dla Rozwoju Polskiego Przemysłu, Rzemiosł i Handlu.

Bilans na 1 Września 1921 r.

STAN CZYNNY.		STAN BIERNY.	
Kasa	Mk. 16112040.38	Kapitał zakładowy	Mk. 50000000.—
Rachunek w Polsk. Kraj. Kasie Poż.	„ 24762602.88	Kapitał na lokacji i rachunki czekowe	„ 82783777.—
„ w Poczt. Kasie Oszczędności	„ 1843686.93	Weksle redyskontowane	„ 33713700.—
Papiery publiczne własne	„ 27034254.15	Korespondenci:	
Pieniądze zagraniczne	„ 4367.75	Pozostałości na ich r/k (Loro)	„ 1677222.97
Skup weksli	„ 35942650.—	„ na r/k Banku (Nostro)	„ 5317962.31
Otwarte kredyty „on call" zabezpieczone papierami publicznemi	„ 11966762.50	Procenty i prowizje r. b.	„ 24269523.56
Korespondenci:		Różni za inkaso	„ 912536.—
Pozostałości na ich r/k (Loro)	„ 36454737.49	Różne pasywa	„ 5793110.09
„ na r/k Banku (Nostro)	„ 13757793.79		
Nieruchomości	„ 6842936.72		
Koszty handlowe	„ 9632911.03		
Inkaso weksli	„ 912536.—		
Różne aktywa	„ 19200552.31		
	Mk 204467831.93		Mk 204467831.93

Towarzystwo Akcyjne Pabjanickiej Fabryki Papieru „ROB. SAENGER", Zarząd w Warszawie.

Bilans w dniu 31 Grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.

Place i budynki	Mk.	14582766.41
Maszyny i urządzenia	„	33733527.24
Ruchomości, narzędzia i inwen. żywy	„	3929468.86
Wyroby gotowe i półfabrykaty	„	12623478.60
Surowce i magazyny materjałów	„	48906708.44
Kasa i banki	„	10212036.21
Panstwowa Pożyczka Wewn. 1920 r.	„	20100000.—
Dłużnicy	„	46243961.42
Sumy przechodnie	„	2130282.36
	Mk.	192462229.54

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk.	74000000.—
„ zapasowy	„	2132236.41
„ amortyzacyjny	„	6741980.—
Fundusz rezerwowy specjalny	„	34560.—
„ „ na pokrycie strat na dłużnikach	„	136590.80
Wierzyciele	„	71850219.70
Sumy przechodnie	„	1277205.80
Do podziału przez Walne Zgromadzenie	„	36289436.83
	Mk.	192462229.54

Rachunek Strat i Zysków.

Wynagrodzenie Członków Zarządu i pensje pracowników	Mk.	5320701.21
Koszty handlowe i podatki	„	36890075.78
Koszty nieczynnej papierni we Włocławku	„	1801660.80
Strata na dłużnikach	„	57860.80
Amortyzacja nieruchomości i ruchomości	„	4113163.31
Do podziału przez Walne Zgromadzenie	„	36289436.83
	Mk.	84472898.73

Pozostałość zysku z roku 1919	Mk.	4867.85
Dochód na produkcji	„	84467881.71
Zysk na procentach	„	149.17
	Mk.	84472898.73

Bilans i sprawozdanie Zarządu, Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów, odbyte w dniu 20 września r. b. zaakceptowało i uchwaliło przeznaczyć z czystych zysków:

Na kapitał zapasowy	Mk.	2939228.—
„ cele społeczne	„	1000000.—
„ tantjemę dla Zarządu	„	5584534.—
„ wynagrodzenie Członkom Komisji Rewizyjnej	„	50000.—
„ dywidendę 30%	„	22200000.—
„ nowy okres rachunkowy	„	4515674.83
	Mk.	36289436.83

Bilans Towarzystwa Kredytowego m. Płocka na 1 kwietnia 1921 roku.

AKTYWA.	Marki i fenigi			
Kasa	56813	44		
Rachunki bieżące i lokacje:				
a) w prywatnych instytucjach kredytowych	48226	72	105040	16
Papiery procentowe:				
a) kapitału zasobowego	193581	77		
b) funduszów ruchomych	1061490	—	1255071	77
c) funduszów specjalnych (Kasy przezorności i pomocy				
d) funduszów przechodnich			1332	50
Pożyczki udzielone na nieruchomości w mieście Płocku	5078393	02		
W miastach powiatowych	1976935	86		
Przedterminowe umorzenie gotowizną	635	12	7055964	-
Listami Z-mi			23868	—
Raty od pożyczek:			461216	77
a) zaległe				
Korespondenci opłacający kupony i listy zastawne wylosowane	80564	85		
a) Listy zastawne wylosowane opłacone przed terminem	4860	—		
b) Kupony opłacone przed terminem	6795	58		
Mienie Towarzystwa:				
Ruchome	977	12		
Awanse i wydatki zwrotne	10893	10	104090	65
Wydatki na rachunek stowarzyszonych:				
a) ubezpieczenia ogniowe	10828	28		
b) zaliczenia do zwrotu	28	65		
c) wygotowanie i ostemplowanie 5% listów zastawnych i kuponów	176	—	11032	93
Wydatki bieżące			88591	06
			9106207	84

PASYWA.	Marki i fenigi			
Kapital zasobowy	343399	23		
Kapitały specjalne:				
a) Kasa przezorności i pomocy	19888	40		
b) fundusz na opłatę 6% listu skonwertowanego na 5%-wy	1080	—	364367	63
Listy zastawne w obiegu:				
a) pięcioprocentowe			7055964	—
Listy zastawne wylosowane przypadające do zapłaty	691092	—		
Kupony przypadające do zapłaty	766667	85		
Fundusz na zapłatę kuponów	160771	23		
Fundusz umorzenia przedterminowego gotowizną	635	12		
Fundusz umorzenia przedterminowego listami zastawnymi	23868	—	1643034	20
Kaucje stowarzyszonych				
Raty przedterminowe	1647	88		
Korespondenci				
Sumy przechodnie	35161	26	36809	14
			91 6207	84

Bilans Stowarzyszenia Spożywczego Pracowników Huty Szklanej „Hortensja" w Piotrkowie za 1919 rok.

AKTYWA.	
Gotówka w kasie	Kor. 13730.94
Towar w sklepie	„ 32153.12
Inwentarz w sklepie	„ 535.—
Długi członków	„ 450.—
Udziały członków niewpisanych do księgi sklepu	„ 358.—
	Kr. 47227.06

PASYWA.	
Kapitał obrotowy 283 udziały	Kor. 5660.—
Kaucja sklepowej Alwas	„ 200.—
Dług hucie „Kara" za smalec	„ 6538.21
Dług hucie „Kara" za żyto	„ 12314.20
Zysk z roku 1918	„ 3613.67
Dług hucie „Hortensja"	„ 4130.—
Zysk za rok 1919	„ 14770.98
	Kor. 47227.06

Spółka Akcyjna Samochodów „POLSKI FIAT".

Bilans na 31 Grudnia 1920 roku.

STAN CZYNNY.	Marki i fenigi			
Kasa			736892	33
Nieruchomość	3325000	—		
Nieruchomość w budowie	4844455	29	8169455	29
Warsztaty:				
Maszyny	1780578	70		
Narzędzia i urządzenia	947882	79		
Materjały i części zapasowe	158214	74	2886676	23
Składy:				
Samochodów i traktorów	3897399	20		
Gum, akcesorjów i różnych towarów	357593	22	4254992	42
Urządzenie biurowe			352327	—
Udziały w innych przedsiębiorstwach			800000	—
Papiery procentowe			1000000	—
Dłużnicy:				
Banki	1503335	90		
Dostawcy	4932447	19		
Odbiorcy	2664379	58		
Różni	550318	43	9650481	10
Depozyty Członków Rady Zarządzającej			70000	—
			27920824	37

STAN BIERNY.	Marki i fenigi			
Kapitał zakładowy pierwotny	1000000	—		
Wpłaty na akcje II emisji	4000000	—	5000000	—
Kapitał amortyzacyjny			586532	99
Dług hypoteczny			2000000	—
Akcepty			3200000	—
Wierzyciele:				
Banki	800000	—		
Dostawcy	4881094	78		
Odbiorcy	7073669	60		
Różni	2841659	51	15596423	89
Depozyty Członków Rady Zarządzającej			70000	—
Sumy przechodnie			399289	—
Zysk			1068578	49
			2792 824	37

Rachunek Strat i Zysków.

STRATY.	Marki i fenigi			
Koszty ogólne			3778123	73
Straty z tytułu rekwizycji			111162	80
Eksploatacja warsztatów			505465	09
Odpisano na amortyzacje:				
a) nieruchomości 5%	408475	29		
b) maszyn 10%	178057	70	586532	99
Zużycie urządzenia biurowego			176164	—
Czysty zysk			1068578	49
			6226027	10

ZYSKI.	Marki i fenigi			
Zysk na sprzedaży samochodów			4431813	73
Zysk na sprzedaży części zapasowych i gum			1602685	89
Prowizja otrzymana			184935	20
Eksploatacja nieruchomości			6592	28
			6226027	10

POLSKI BANK KOMUNALNY, Spółka Akcyjna.

Stan Rachunków na dzień 31 Sierpnia 1921 roku.

STAN CZYNNY.	
Gotowizna w kasie	Mk. 3564055.20
Pozostałość w P. K. K. P.	„ 6695339.18
Pozostałość w P. K. O.	„ 22156990.74
Papiery procentowe własne	„ 1277534.—
Pożyczki długoterminowe w obligacjach	„ 131368375.—
Pożyczki terminowe	„ 138985000.—
Rachunki korespondentów (Loro)	„ 510098.—
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	„ 46978688.16
Nieruchomości	„ 5565528.75
Koszty handlowe	„ 6775729.28
Różne rachunki	„ 18519651.97
	Mk. 382396990.28

STAN BIERNY.	
Kapitał zakładowy	Mk. 13877000.—
Kapitał zapasowy ustawowy	„ 36820.46
Wkłady	„ 178796671.99
Obligacje w obiegu (pokryte pożyczkami 131368375 + Fund. umorz. 81625 =	„ 131450000.—
Rachunk korespondentów (Loro):	„ 31377448.84
Rachunki nasze u korespond. (Nostro)	„ 766312.—
Procenty i prowizje	„ 12340944.89
Różne rachunki	„ 15751792.10
	Mk. 382396990.28

Bilans Stowarzyszenia Spożywczego „Zgoda” przy Cukrawni Michałów za czas od 1 czerwca 1920 r. do dnia 31 grudnia 1920 r,

Aktywa:		Pasywa.	
R-k kasy . . mk.	69895.50	R-k Udziałowców . . . mk.	22400.00
„ towarów . „	13933.30	„ różnych . . „	25000.00
„ różnych . „	100.00	„ funduszu społecznego „	815.00
„ ruchomości „	200.50	„ zysków i strat „	35914.30
Razem . mk	84129.30	Razem . mk.	84129 30

Sprawozdanie za rok obrachunkowy 1920 Stowarzyszenia Spożywców „Jedność” w Bocianisze gm. Bujny-Szlacheckie w powiecie Piotrkowskim

Nabyto towarów za sumę mk. 601229 83 sprzedano za sumę mk. 587358.92. Nadwyżka brutto na towarach mk. 72754.49, koszty handlowe mk. 27364.78, czysta nadwyżka mk. 44661 47.

Bilans na 31 grudnia 1920 r.

A K T Y W A.

Kasa . . . . Mk.	8392.86
Ruchomości . . . . „	6554.16
Towary . . . . „	86625.40
Różni . . . . „	3440.—
Mk.	105012.42

P A S Y W A.

Udziały . . . . Mk.	33240.—
Fundusz Społeczny . . . . . „	636.—
Różni . . . . „	26474.95
Czysta nadwyżka . . . . . . „	44661.47
Mk.	105012.42

Podział nadwyżki.

Zgodnie z uchwałą Ogólnego Zebrania członków z dnia 10 stycznia 1921 roku 10% nadwyżki to jest mk. 4466.14 na fundusz zapasowy, procentu od udziałów licząc 5% mk. 1662 na nowe udziały, zwrotów od zakupów członków licząc 3% od sumy mk. 370661 to jest mk. 11119.83 na nowe udziały, zwrotów od zakupów nieczłonków mk. 6500.93, na fundusz społeczny, na dodatkowe wynagrodzenie zarządu mk. 5000, na gratyfikacje sklepowej mk. 1000, reszte nadwyżki to jest mk. 14912.57 na fundusz społeczny.

Bilans Tow. Poż. Oszczędn. w Witowie za 1919 rok.

Pasywa: udziały Mk. 2121.12, fund. zasob. 533.72, wkłady 5054.57, długi 648.—. Aktywa: gotówka 304.17, pap. %% 4104.—, pożyczki 4806.—. Bilans 9214.17. R-nek zysków i strat: dochody 3238.67, wydatki 2381.19, zysk 856.76, przelano do zysków roku następnego.

Bilans Towarz. Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Chodczu za 1919 rok.

Stan czynny: Gotówka mk. 12509.01. Papiery %% i akcje mk. 8856.—. Pożyczki mk. 140137.80. Ruchomości 611.22. Ogółem mk. 162114.03.

Stan bierny: Kapitał udziałowy mk. 14171.20. Kapitał zasobowy 184.61. R-ki bieżące 12321 40. Wkłady 131893.06. Sumy przechodnie 988.49. Zysk 2555.27. Ogółem 162114.03.

Rachunek strat i zysków: Winien: Odseki od wkładów i lokat 4333.80. Odsetki pobrane od pożyc ek za 1920 rok 2490.80. Na kapitał zapasowy 175.—. Koszty administracyjne 2724.28 Amortyzacja ruchomości 32.17. Różne wydatki 558.78. Zysk 2555.27. Ogółem 12870.10. Ma: Odsetki pobrane 10547.78. Odsetki od papierów %% 846.43. Różne 742.11. Zyski z roku 1918 733.78. Ogółem 12870 10.

Bilans Będzińskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Będzinie, w dniu 31 grudnia 1920 r.

Stan Czynny: Gotówka mk. 424951 32, lokaty mk. 103347.04, papiery %% mk. 326150.58, pożyczki mk. 2055890.95, operacje pośrednicze mk. 84346.10, majątek mk. 35890 18, dłużnicy mk. 21985, straty mk. 413576.18, ogółem 3466137.35. Stan Bierny: Kapitał udziałowy mk. 579436.74, kapitał zapasowy mk 27644 70, kapitał specjalny mk. 20873.61, wkłady mk. 2314545.57, długi mk. 240690, kapitał Szkoły Rzemieślniczej mk. 42019.31, sumy przechodnie mk. 240927.42. Ogółem mk. 3466137.35.

Bilans Chrześcijańskiego Tow. Poż. Oszczędn. w Wysokiem za 1920 rok.

Pasywa: udziały Mk. 10062.82, fund. zasob. i specjal. 15609.56, wkłady 384119.95. Inne 566.92. Aktywa: gotówka 3338.77, okaty 2160.—, pożyczki 398829.65. Inne 7417 81. Bilans 411746.23. R-nek zysków i strat: dochody 34191.30, wydatki 32802.32, zysk 1388.98, przeznaczono na fund. zasob. Mk. 278.—, na fund. specjalny 800.98 i na umorzenie wątpliwych pożyczek 310.—.

Bilans Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Kłobucku, z. Piotrkowskiej w dniu 31 grudnia 1920 r.

Stan Czynny: Gotówka mk 8782.42, lokaty mk. 5240.29, papiery %% mk. 136100, pożyczki mk. 946989.83, majątek mk. 33589.17. Ogółem mk. 1131701.71. Stan bierny: Kapitał udziałowy mk. 79984.61, kapitał zapasowy mk. 6124.54 kapitał specjalny mk 12507.58, wkłady mk. 686150.92 długi mk. 296380, sumy przechodnie mk. 43524.11, zyski mk. 7029.95. Ogółem mk. 1131701.71.

Bilans Częstochowskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Częstochowie, ul. Kościuszki Nr. 11 w dniu 31 grudnia 1919 r.

Stan czynny: Kasa rb. 183559.14, pożyczki rb. 986716.26, lombard rb. 63283.93, lokaty rb. 285220 78, papiery %% rb. 96936.31, nieruchomość rb. 206961.28, różne rachunki rb. 140781.69. Ogółem rb. 1963459.39. Stan bierny: Kapitał udziałowy rb. 447750.25, kapitał zapasowy rb. 29193.31, kapitał rezerwowy rb. 23267 08, wkłady rb. 1115341 37, długi rb. 40299.32, sumy przechodnie rb. 245788.18, zysk rb. 61819.88. Ogółem rb. 1963459.39.

Rachunek strat i zysków za rok 1919. Winien: Procenty wypłacone rb. 26857, wydatki administracyjne rb. 57461.55, eksploatację nieruchomości rb. 13146 78, zysk rb 61819.88. Ogółem rb. 159285.21. Ma: Pobrane %% rb. 127714.73. różne wpływy rb. 31570.48. Ogółem rb 159285.21.

Bilans Tow. Oszczęd. w Udryczach za r. 1919.

Pasywa: udziały rb. 4601.30, fund. zasob. rb. 369.50, fund. specj. 177.30, wkłady rb. 40045.14, sumy przechod. rb. 382.58. Aktywa: gotówka rb. 6690.18½, papiery procent, rb. 972.22, pożyczki rb. 36365.43½, ruchom. rb. 80 85, strata rb. 1467.13. R-k zysków i strat: dochody rb. 7656.96½. wydatki rb. 9124.09½, strata rb. 1467.13

Stowarzyszenie Spożywców „Praca” w Lubani. Wyciąg ze sprawozdania za 1919 rok.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 9988 47 Koszty handlowe mk. 3900.19, amortyzacja ruchomości mk. 151.50, inne straty mk. 117, czysta nadwyżka mk. 5819.78. Bilans. Aktywa: gotówka mk. 18429.70, towary mk. 10306.30, inne r ki mk. 10711.65. Pasywa: Udziały mk. 11586 36, rezerwy mk. 4671.51, wierzyciele mk. 17370, czysta nadwyżka mk. 5819.78. Suma bilansu mk. 39447 65.

Stowarzyszenie Spożywców „Praca” w Lubani. Wyciąg ze sprawozdania za 1920 rok.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 111122.29. Koszty handlowe mk. 37596.28, amortyzacja ruchomości mk. 175.70, czysta nadwyżka mk. 73350.31. Bilans. Aktywa: gotówka mk. 98375.24, ruchomości mk. 1581 30, towary mk. 64329.27, inne r-ki mk. 28328.65. Pasywa: Udziały mk. 24214.58, rezerwy mk. 7458.57, wierzyciele mk. 87591, czysta nadwyżka mk. 73350.31, suma bilansu mk. 192614.46.

Stowarzyszenie Spożywców „Społem” w Pabjanicach. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1919.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 216173.71, nadwyżka działów wytwórczych mk. 8311.95 inne dochody mk. 10091.91. Koszty handlowe mk. 198003.07, amortyzacja ruchomości i nieruchomości mk. 3930.43 inne rozchody i straty mk. 21369.55. Czysta nadwyżka mk. 11274.52. Bilans. Aktywa: gotówka mk. 70763.61, towary mk. 195915.39, remanent wytwórni mk. 3766.14, ruchomości mk. 71249.51, nieruchomości mk. 48355, inne rachunki mk. 31364.26. Pasywa: Udziały mk. 106766.42, rezerwy mk. 146423.70, fundusze specjalne mk. 5567.44, wierzyciele mk. 151381.83, czysta nadwyżka mk. 11274.52. Suma bilansu mk. 421413.91.

TOWARZYSTWO WZAJEMNEGO KREDYTU w KUTNIE

Bilans za rok 1919.

STAN CZYNNY.	Marki
Kasa:	
pozostałość w gotowiźnie . . .	87342.79
rachunek przekazowy w rosyjsk. kasie powiat.	2274.52
papiery proc. kapitału zapasowego i rezerw.	32705.07
„ „ „ obrotowego . .	22680.—
Skup weksli: weksle w portfelu . . .	299827.46
„ u korespondentów .	551.43
„ redyskontowane .	101128.37
Remesy	414800.—
Pożyczki pod zastaw papierów publicznych .	3824.73
Specjalne rachunki bieżące zabezpieczone papierami publicznemi i wekslami . .	42069.92
Korespondenci T-wa:	
conto „Loro"	39485.46
conto „Nostro"	5642.95
Sumy przechodnie	33.48
Ruchomości	1536.78
Ogółem .	1053902.96

STAN BIERNY.	Marki
Kapitał zakładowy: 10% udziały członków .	188876.—
„ zapasowy	23087.24
„ rezerwowy	9620.44
Lokacje terminowe	107103.36
Rachunki bieżące	289399.73
Korespondenci T-wa:	
conto „Loro"	41832.23
conto „Nostro"	225695.—
Redyskonto weksli	101128.37
Dywidenda nieodebrana za lata 1910—1918 .	14878.62
Podatek skarbowy	946.36
Sumy przechodnie	4982.62
Procenty przechodnie na r. 1920 od lokacji .	10418.28
Czysty zysk za rok 1919	35934.71
Ogółem .	1053902.96

Bilans za rok 1920.

Kasa:	
pozostałość w gotowiźnie . . .	143278.84
rachunek przekazowy w rosyjsk. kasie powiat.	2274.52
papiery procentowe kapit. zapas. i rezerw. .	35705.07
„ „ „ obrotowego .	50300.—
Skup weksli: weksle w portfelu . . .	300107.80
„ u korespondentów .	551.43
„ redyskontowane .	101128.37
Remesy	709800.—
Pożyczki pod zastaw papierów publicznych .	4267.87
Specjalne rachunki bieżące zabezpieczone papierami publicznemi i wekslami . .	862717.96
Korespondenci T-wa: conto „Loro" . .	14124.—
conto „Nostro" . .	5495.—
Sumy przechodnie	12505.39
Ruchomości	11[illegible]5.24
Ogółem .	2243378.49

Kapitał zakładowy: 10% udziały członków .	185542.40
„ zapasowy	26680.71
„ rezerwowy	9620.44
Lokacje terminowe	207168.88
Rachunki bieżące	575613.12
Korespondenci T-wa: conto „Loro" .	248798.88
conto „Nostro" . .	817388.65
Redyskonto weksli	101128.37
Dywidenda nieodebrana za lata 1911—1919 .	22634.84
Podatek skarbowy	1408.85
Sumy przechodnie	6842.72
Procenty przechodnie na 1921 r. od lokacji .	9845.38
Czysty zysk za rok 1920	30705.25
Ogółem .	2243378.49

STAN RACHUNKÓW

Banku Angielsko - Polskiego, Spółka Akcyjna w Warszawie

(zrzeszony z The British Overseas Bank L[td] London)

po dzień 31 lipca 1921 roku.

STAN CZYNNY.		fen.
Kasa gotowizną	12.939.569	75
R-k przekaz. w Polsk. Kraj. Kasie Pożyczk.	23.559.290	16
„ „ w Pocztowej Kasie Oszczędn.	3.857.409	92
Skup weksli	54.006.251	50
Weksle i dokumenty do inkasa . .	78.143.516	81
Pożyczki hypoteczne	2.000.250	—
Monety i dewizy	147.272.793	28
5% Pożyczka Odrodzenia . . .	2.016.944	—
Specj. rach. bież. zabezp. papierami .	3.513.320	50
Korespondenci dłużnicy		
ich rachunki (Loro) . . .	89.833.006	40
nasze rachunki (Nostro) . . .	39.116.836	36
Koszty handlowe	13.004.790	11
Koszty organizacji i inwentarz . .	1.644.356	80
	472.908.335	59

STAN BIERNY.		
Kapital zakładowy	25.000.000	—
Kapitał zapasowy	367.188	80
Rachunki przekazowe	63.152.777	55
Lokaty terminowe	23.628.818	45
Korespondenci wierzyciele:		
a) należności korespondentów . .	248.761.347	34
b) weksle i dokum. do zainkasowania .	78.143.516	81
Przekazy do zapłacenia . . .	18.191.840	59
Rezerwa na podatki	2.500.000	—
Dywidenda niewypłacona . . .	2.500.000	—
Procenty i prowizje	5.774.206	08
Zyski i straty	86.587	32
Rachunki przechodnie	2.512.052	64
Specjalny kapitał zapasowy . . .	2.290.000	—
	472.908.335	59

Stowarzyszenie Spożywców Polskich „Przyszłość" w Mrzygłodzie. Wyciąg ze sprawozdania za rok 1920.

Rachunek Strat i Zysków: Nadwyżka brutto na towarach mk. 113050.09. Koszty handlowe mk. 36005.42, amortyzacja ruchomości mk. 256.60, czysta nadwyżka mk. 76788.07. Bilans. Aktywa: gotówka mk. 196449.19, ruchomości mk. 2309, towary mk. 128674, różni mk. 22837.95. Pasywa: Udziały mk. 42476.10, rezerwy mk. 768.90, wierzyciele mk. 230237.07, czysta nadwyżka mk. 76788.07. Suma bilansu mk. 350270.14.

Bilans Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Żychlinie, z. Warszawska w dniu 31-go grudnia 1920 r.

Stan czynny: kasa mk. 18.95, papiery %% i akcje mk. 14,836.22, pożyczki mk. 175,581.24, różni dłużnicy mk. 2,500.—, ruchomośsi mk. 31.23, straty mk. 1,551.59, ogółem mk. 194,519.23. Stan bierny: Udziały mk. 16,445.60, rezerwy mk. 20,233.28, wkłady mk. 149,946.10, różne rachunki mk. 7,904.25, ogółem mk. 194,519.23. Rachunek strat i zysków za 1920 rok. Winien: Procenty wypłacone mk 11,132.87, koszty handlowe mk. 8,830.70, ogółem mk. 19,963.57. Ma: Procenty i prowizje pobrane mk. 18,355.98, różne wpływy mk. 56.—, strata mk. 1,531.59, ogółem mk. 19,963.57.

Bilans Tow. Kredytowego w Skępem za r. 1920.

Pasywa: fund. zakład. 8,424.—, fund. zasob. 2889.13, wkłady 83,711.84. Aktywa: gotówka 4,372.10, lokaty 1912.34, pożyczki 78,852.76, ruchom. 73.88, bilans 93024.97. r-k zysków i strat: dochody 12,547.68, wydatki 22,361.57, strata 9813.89.

Bilans Stow. Spoż. „Wieniec" w Łodzi, na d. 31 XII 1919.

Stan czynny: gotowizna mk. 14397.28 f., ruchomości mk. 1357.29, towary mk. 17986.82, udział w piekarni mk. 2520.98, ogółem mk. 36262.37 f. Stan bierny: Udziały mk. 8163.54 f., kapitał zapasowy mk. 667.40. Kapitał rezerwowy mk. 1025.71, pożyczki mk. 3139 20. Nadwyżkę mk. 23266.52. Ogółcm mk. 36262.37 f.

Bilans Stow. Spoż. „Wieniec" w Łodzi, na d. 31/XII 1920.

Stan czynny: gotowizna mk. 66321.70, ruchomości mk. 7865.86, towary mk. 80982.51, udział w piekarni mk. 27518.45.—, ogółem mk. 182688.52 f. Stan bierny: udziały mk. 42715.37, kapitał zapasowy mk. 1994.05, kapitał rezerwowy mk. 2317.71, nadwyżka mk. 135661.39. Ogółem mk. 182688.52.

Towarzystwo Kredytowe w Dobrzyniu nad Drwęcą.

Sprawozdanie kasowe za rok 1920.

Obrot i pozostałosci rachunków.

RACHUNEK	Pozostało na 1 styczn. 1920 r.	Przychód w r. 1920.	Rozchód w r. 1920.	Pozostało na 1 styczn. 1921 r.
PASYWA (fundusze).				
Kapitał zakładowy	6480.—	—	—	6480.—
Kapitał zapasowy	11916.87	—	—	11916.87
Kapitał rezerwowy	886.72	2628.41	—	3515.13
Wkłady . . .	655996.13	2617662.95	604595.08	2669064.—
Sumy przechodnie	972.—	—	—	972.—
Procenta . .	2628.41	220935.24	124135.93	99427.72
Razem mk.	678880.13	2841226.60	728731.01	2791375.72
AKTYWA (lokata funduszów).				
Sumy pomieszczone w bankach .	8729.42	—	—	8729.42
Papiery procent. .	8051.40	7128.—	9000.—	9923.40
Pożyczki . .	626353.40	690470.55	2754900.—	2690782 85
Ruchomości . .	2579.69	—	—	2579.69
Koszta operacji .	—	121507.52	121507.52	—
Razem mk.	645713.91	819106.07	2885407.52	2712015.36
Kasa . . .	33166.22	3660332.67	3614138.53	79360.36
Bilans . .	678880.13			2791375.72

Komisja Likwidacyjna Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego „Powiśle" (Żórawia 8).

Zawiadamia o postawieniu T-wa w stan likwidacji i wzywa wierzycieli do odbioru wkładów do 1 marca 1922 roku.

Komisja Likwidacyjna Kooperatywy Stowarzyszeń Warszawskich.

Zawiadamia, że Nadzwyczajne Ogólne Zebranie Delegatów w dniu 23 września r. b. 1921 uchwaliło likwidację Kooperatywy Stowarzyszeń Warszawskich, wobec czego wzywa wierzycieli, aby zgłaszali swe pretensje do biura Komisji Likwidacyjnej przy ulicy Nowogrodzkiej Nr. 43 codziennie między 6—7 po południu.

Ogłoszenie.

Zarząd Żydowskiego Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowego w Pajęcznie niniejszem ogłasza, że na podstawie uchwały ogólnego zebrania członków towarzystwa z d. 5 maja 1921 roku Żydowskie Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe w Pajęcznie likwiduje swoje czynności, a także wzywa równocześnie wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń.

Zarząd.

Ogłoszenie.

Kasa eskontowa i oszczędności w Mielcu „w likwidacji" zawiadamia niniejszem, że walne zgromadzenie odbyte w dniu 3 maja b. r. uchwaliło rozwiązanie i likwidację Stowarzyszenia, wzywając równocześnie wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń w ciągu trzech miesięcy.

Mielec, 4 grudnia 1921 r.

Obwieszczenie

Zwyczajne Walne Zgromadzenie członków Galicyjskiej Spółki Kredytowej w Złoczowie, stow. zarej. z ogran. poręką w Złoczowie odbędzie się **dnia 10 lutego 1922 r.** o godz. 3-ciej po poł. w lokalu biurowym Galicyjskiej Spółki Kredytowej w Złoczowie, na które P. T. członków niniejszem się zaprasza.

PORZĄDEK DZIENNY:

1) Sprawozdanie Dyrekcji z czynności i rachunków za lata 1914/21.
2) Udzielenie Dyrekcji i Rady nadzorczej absolutorjum z czynności i rachunków za czas od 1 stycznia 1914 r. do 31 grudnia 1921 r.
3) Rozdział czystego zysku za lata 1914 21.
4) Zmiana statutu, celem uzgodnienia z ustawą o spółdzielniach z 29 X 1920 r., a w szczególności zmiana § § 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 83, 84, 85, 86, 87 i 88 statutu oraz zmiana firmy.
5) Wybór 4 członków Zarządu (Dyrekcji) na lat 6.
6) Wybór 5 członków Rady nadzorczej na lat 3.
7) Wybór 3 członków Komisji Rewizyjnej na rok 1922.
8) Wnioski członków.

Zauważa się, że w razie braku kompletu wymaganego statutem, odbędzie się ponowne Walne zgromadzenie z powyższym porządkiem dziennym dnia 12 lutego 1922 r. o godz. 4-tej po poł. w tym samym lokalu, które bez względu na ilość zebranych członków prawomocnie obradować i uchwalać będzie.

Zamknięcie rachunków i bilans wyłożone są w biurze Stowarzyszenia do przejrzenia dla członków w godzinach urzędowych.

Złoczów, dnia 18 stycznia 1922 r.

Galicyjska Spółka Kredytowa w Złoczowie stow. zarej. z ogran. poręką.

Simon Mehl *Juga Hersch Salz.*

Komisja Likwidacyjna Spółki Handlowej przy Okręgowem Towarzystwie Rolniczem powiatu Pińczowskiego w Kazimierzy Wielkiej.

Podaje do wiadomości, że w wykonaniu uchwały Zgromadzenia Walnego członków tej Spółki z dnia 3 lipca 1921 r. przystępuje do likwidacji jej majątku i skutkiem tego wzywa wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22. № 16421. 19-I 1922.